

IX. CHƯƠNG CAMPĀ

1. Lúc bảy giờ, đức Phật Thế Tôn ngự tại Campā, ở bờ hồ sen Gaggarā. Vào lúc bảy giờ, ở xứ sở Kāsi có ngôi làng tên là Vāsabha. Ở đó có vị Tỳ-khưu tên Kassapagotta, là vị thường trú, gắn bó với truyền thống, đã có sự nỗ lực [nghĩ rằng]: “Làm thế nào để các vị Tỳ-khưu hiền thiện chưa đi đến có thể đi đến, các vị Tỳ-khưu hiền thiện đã đến rồi có thể sống thoải mái, và trú xứ này có thể đạt được sự lớn mạnh, sự tăng trưởng, sự phát triển?”

2. Vào lúc bảy giờ, có nhiều vị Tỳ-khưu trong khi đi du hành ở xứ Kāsi đã đến trú ngụ tại làng Vāsabha. Tỳ-khưu Kassapagotta đã nhìn thấy các vị Tỳ-khưu ấy từ đằng xa đang đi lại, sau khi nhìn thấy đã sắp xếp chỗ ngồi, đem lại nước rửa chân, ghế kê chân, tắm chà chân, rồi đi ra đón, tiếp rước y bát, hỏi dâng nước uống, thực hiện sự nỗ lực trong việc tắm [của các vị ấy], và cũng đã thực hiện sự nỗ lực về vấn đề cháo, về vật thực cứng và về bữa ăn nữa.

3. Khi ấy, các vị Tỳ-khưu vắng lai ấy đã bàn bạc điều này: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khưu thường trú này tốt thật! Vị ấy đã thực hiện sự nỗ lực trong việc tắm [của chúng ta], và cũng đã thực hiện sự nỗ lực về vấn đề cháo, về vật thực cứng và về bữa ăn nữa. Này các Đại đức, vậy thì chúng ta hãy sắp xếp việc định cư ngay tại nơi đây, ở làng Vāsabha.” Sau đó, các vị Tỳ-khưu vắng lai ấy đã sắp xếp việc định cư ngay tại nơi ấy, ở làng Vāsabha.

4. Khi ấy, Tỳ-khưu Kassapagotta đã khởi ý điều này: “Sự mệt nhọc vì việc đi đến của các vị Tỳ-khưu vắng lai này [nay] đã được lắng dịu. Các vị này [trước đây] không biết các chỗ đi khát thực, bây giờ các vị này đây biết các chỗ đi khát thực. Thật khó khăn khi phải thực hiện sự nỗ lực trọn đời cho những người khác gia tộc, và sự gợi ý [yêu cầu] lại không được mọi người hoan hỷ. Hay là ta sẽ không thực hiện sự nỗ lực về vấn đề cháo, về vật thực cứng và về bữa ăn nữa?” Vị ấy đã không thực hiện sự nỗ lực về vấn đề cháo, về vật thực cứng và về bữa ăn nữa.

5. Sau đó, các vị Tỳ-khưu vắng lai đã bàn bạc điều này: “Này các Đại đức, trước đây, vị Tỳ-khưu thường trú này đã thực hiện sự nỗ lực trong việc tắm [của chúng ta], và cũng đã thực hiện sự nỗ lực về vấn đề cháo, về vật thực cứng và về bữa ăn nữa. Bây giờ, vị này đây không thực hiện sự nỗ lực về vấn đề cháo, về vật thực cứng và về bữa ăn nữa. Này các Đại đức, giờ đây vị Tỳ-khưu thường trú này đã trở nên hư hỏng. Này các Đại đức, vậy chúng ta hãy phạt án treo vị Tỳ-khưu thường trú.”

6. Sau đó, các vị Tỳ-khuru vắng lai ấy đã tụ họp lại và đã nói với Tỳ-khuru Kassapagotta điều này:

– Nay Đại đức, trước đây, chính Đại đức đã thực hiện sự nỗ lực trong việc tắm [của chúng tôi], và cũng đã thực hiện sự nỗ lực về vấn đề cháo, về vật thực cứng và về bữa ăn nữa. Hiện nay, Đại đức đây không thực hiện sự nỗ lực về vấn đề cháo, về vật thực cứng và về bữa ăn nữa. Nay Đại đức, Đại đức đã phạm tội. Đại đức có nhận thấy tội ấy không?

– Nay các Đại đức, không có tội gì ở tôi để tôi có thể nhận thấy.

7. Khi ấy, các vị Tỳ-khuru vắng lai ấy đã phạt án treo vị Tỳ-khuru Kassapagotta về việc không nhìn nhận tội. Khi ấy, Tỳ-khuru Kassapagotta đã khởi ý điều này: “Thật sự ta không hiểu được sự việc này: Điều ấy là tội hay không phải tội, ta có phạm tội hay không phạm, và ta đã bị án treo hay không bị án treo, đúng Pháp hay không đúng Pháp, có thể sửa đổi hay không thể sửa đổi, đáng được duy trì hay không đáng được duy trì? Hay là ta nên đi Campā và hỏi đức Thế Tôn về sự việc này?”

8. Sau đó, Tỳ-khuru Kassapagotta đã thu xếp chỗ trú ngụ rồi cầm y bát ra đi về phía Campā. Tuần tự, vị ấy đã đến Campā gặp đức Thế Tôn, sau khi đến đã đánh lễ đức Thế Tôn rồi ngồi xuống một bên.

9. Điều này đã trở thành thông lệ của chư Phật Thế Tôn là niệm nở đối với các vị Tỳ-khuru đi đến. Khi ấy, đức Thế Tôn đã nói với Tỳ-khuru Kassapagotta điều này:

– Nay Tỳ-khuru, sức khoẻ có khá không? Mọi việc có được tốt đẹp không? Người đi đường xa có được ít mệt nhọc không? Và nay Tỳ-khuru, người từ đâu đến vậy?

10. – Bạch Thế Tôn, sức khoẻ khá. Bạch Thế Tôn, mọi việc được tốt đẹp. Và bạch Ngài, con đi đường xa ít có mệt nhọc. Bạch Ngài, trong xứ sở Kāsi có ngôi làng tên là Vāsabha. Ở đó, con là vị thường trú, gắn bó với truyền thống, đã có sự nỗ lực [nghĩ rằng]: “Làm thế nào để các vị Tỳ-khuru hiền thiện chưa đi đến có thể đi đến, các vị Tỳ-khuru hiền thiện đã đến rồi có thể sống thoải mái, và trú xứ này có thể đạt được sự lớn mạnh, sự tăng trưởng và sự phát triển?”

11. Bạch Ngài, sau đó có nhiều vị Tỳ-khuru trong khi đi du hành ở xứ sở Kāsi đã đến trú ngụ tại làng Vāsabha. Bạch Ngài, con đã nhìn thấy các vị Tỳ-khuru ấy từ đằng xa đang đi lại, sau khi nhìn thấy đã sắp xếp chỗ ngồi, đem lại nước rửa chân, ghé kê chân, tắm chà chân, rồi đi ra tiếp rước y bát, dâng nước uống, thực hiện sự nỗ lực trong việc tắm [của các vị ấy], và cũng đã thực hiện sự nỗ lực về vấn đề cháo, về vật thực cứng và về bữa ăn nữa.

12. Bạch Ngài, khi ấy, các vị Tỳ-khuru vắng lai ấy đã bàn bạc điều này: “Nay các Đại đức, vị Tỳ-khuru thường trú này tốt thật! Vị ấy đã thực hiện sự nỗ lực trong việc tắm [của chúng ta], và cũng đã thực hiện sự nỗ lực về vấn đề

cháo, về vật thực cứng và về bữa ăn nữa. Nay các Đại đức, vậy thì chúng ta hãy sắp xếp việc định cư ngay tại nơi đây, ở làng Vāsabha.” Bạch Ngài, sau đó, các vị Tỳ-khuru vắng lai ấy đã sắp xếp việc định cư ngay tại nơi ấy, ở làng Vāsabha.

13. Bạch Ngài, khi ấy, con đây đã khởi ý điều này: “Sự mệt nhọc vì việc đi đến của các vị Tỳ-khuru vắng lai này [nay] đã được lắng dịu. Các vị này [trước đây] không biết các chỗ đi khát thực, bây giờ các vị này đây biết các chỗ đi khát thực. Thật khó khăn khi phải thực hiện sự nỗ lực trọn đời cho những người khác gia tộc, và sự gợi ý [yêu cầu] lại không được mọi người hoan hỷ. Hay là ta sẽ không thực hiện sự nỗ lực về vấn đề cháo, về vật thực cứng và về bữa ăn nữa?” Bạch Ngài, con đây đã không thực hiện sự nỗ lực về vấn đề cháo, về vật thực cứng và về bữa ăn nữa.

14. Bạch Ngài, sau đó, các vị Tỳ-khuru vắng lai ấy đã bàn bạc điều này: “Nay các Đại đức, trước đây, chính vị Tỳ-khuru thường trú này đã thực hiện sự nỗ lực trong việc tắm [của chúng ta] và cũng đã thực hiện sự nỗ lực về vấn đề cháo, về vật thực cứng và về bữa ăn nữa. Bây giờ, vị này đây không thực hiện sự nỗ lực về vấn đề cháo, về vật thực cứng và về bữa ăn nữa. Nay các Đại đức, giờ đây vị Tỳ-khuru thường trú này đã trở nên hư hỏng. Nay các Đại đức, vậy chúng ta hãy phạt án treo vị Tỳ-khuru thường trú.”

15. Bạch Ngài, sau đó, các vị Tỳ-khuru vắng lai ấy đã tụ họp lại và đã nói với con điều này: “Nay Đại đức, trước đây, Đại đức đã thực hiện sự nỗ lực trong việc tắm [của chúng tôi] và cũng đã thực hiện sự nỗ lực về vấn đề cháo, về vật thực cứng và về bữa ăn nữa. Bây giờ, Đại đức đây không thực hiện sự nỗ lực về vấn đề cháo, về vật thực cứng và về bữa ăn nữa. Nay Đại đức, Đại đức đã phạm tội. Đại đức có nhận thấy tội ấy không?” “Nay các Đại đức, không có tội gì ở tôi để tôi có thể nhận thấy.”

16. Bạch Ngài, khi ấy, các vị Tỳ-khuru vắng lai ấy đã phạt án treo về việc không nhìn nhận tội đến con. Bạch Ngài, con đây đã khởi ý điều này: “Thật sự ta không hiểu được sự việc này: Điều ấy là tội hay không phải tội, ta có phạm tội hay không phạm, và ta đã bị án treo hay không bị án treo, đúng Pháp hay không đúng Pháp, có thể sửa đổi hay không thể sửa đổi, đáng được duy trì hay không đáng được duy trì? Hay là ta nên đi Campā và hỏi đức Thế Tôn về sự việc này?” Bạch Thế Tôn, con từ nơi đó đi đến.

17. – Nay Tỳ-khuru, việc ấy là vô tội, việc ấy không phải là tội. Ngươi là không có tội, ngươi không có phạm tội. Ngươi là không bị án treo, ngươi không có bị án treo. Ngươi đã bị án treo bởi hành sự sai Pháp, có thể sửa đổi, không đáng được duy trì. Nay Tỳ-khuru, ngươi hãy đi và hãy sắp xếp việc định cư ngay tại nơi ấy, ở làng Vāsabha.

– Bạch Ngài, xin vâng.

Rồi vị Tỳ-khuru Kassapagotta nghe theo đức Thế Tôn, đã từ chỗ ngồi đứng dậy, đánh lễ đức Thế Tôn, hướng vai phải nhiều quanh rồi ra đi về làng Vāsabha.

18. Khi ấy, các vị Tỳ-khuru vắng lai ấy đã khởi lên nổi phân vân, đã khởi lên sự ân hận: “Thật là bất lợi cho chúng ta, thật là không có lợi ích cho chúng ta, rồi chúng ta sẽ gặt quả xấu, rồi chúng ta sẽ không được quả tốt, là việc chúng ta đã phạt án treo không có cơ sở, không có nguyên nhân đến vị Tỳ-khuru trong sạch không có phạm tội. Nay các Đại đức, vậy chúng ta hãy đi Campā và trình báo tội lỗi là tội lỗi, ở nơi đức Thế Tôn.”

19. Sau đó, các vị Tỳ-khuru vắng lai ấy đã thu xếp chỗ trú ngụ rồi cầm y bát ra đi về hướng Campā. Theo tuần tự, các vị ấy đã đến Campā gặp đức Thế Tôn, sau khi đến đã đánh lễ đức Thế Tôn rồi ngồi xuống một bên.

20. Điều này đã trở thành thông lệ của chư Phật Thế Tôn là niềm nở đối với các Tỳ-khuru đi đến. Khi ấy, đức Thế Tôn đã nói với các vị Tỳ-khuru ấy điều này:

– Nay các Tỳ-khuru, sức khoẻ có khá không? Mọi việc có được tốt đẹp không? Các người đi đường xa có được ít mệt nhọc không? Và nay các Tỳ-khuru, các người từ đâu đi đến vậy?

– Bạch Thế Tôn, sức khoẻ khá. Bạch Thế Tôn, mọi việc được tốt đẹp. Và bạch Ngài, chúng con đi đường xa ít có mệt nhọc. Bạch Ngài, trong xứ sở Kāsi có ngôi làng tên là Vāsabha. Bạch Thế Tôn, chúng con từ nơi đó đi đến.

– Nay các Tỳ-khuru, các người đã phạt án treo vị Tỳ-khuru thường trú có phải không?

– Bạch Thế Tôn, thưa phải.

– Nay các Tỳ-khuru, dựa trên cơ sở gì vậy, dựa vào nguyên nhân gì vậy?

– Bạch Thế Tôn, không có cơ sở, không có nguyên nhân.

21. Đức Phật Thế Tôn đã khiển trách rằng:

– Nay những kẻ rò dại, thật không đúng đắn, không hợp lẽ, không thích đáng, không xứng pháp Sa-môn, không được phép, không nên làm. Vì sao những kẻ rò dại các người lại phạt án treo không có cơ sở, không có nguyên nhân đến vị Tỳ-khuru trong sạch không có phạm tội? Nay những kẻ rò dại, sự việc này không đem lại niềm tin cho những kẻ chưa có đức tin, ...(nt).

Sau khi khiển trách, Ngài đã nói pháp thoại rồi bảo các Tỳ-khuru rằng:

– Nay các Tỳ-khuru, không nên phạt án treo không có cơ sở, không có nguyên nhân đến vị Tỳ-khuru trong sạch không có phạm tội; vị nào phạt án treo thì phạm tội *Dukkata*.

22. Sau đó, các vị Tỳ-khuru ấy đã từ chỗ ngồi đứng dậy, đắp thượng y một bên vai, quỳ xuống đê đầu ở các bàn chân của đức Thế Tôn, rồi nói với đức Thế Tôn điều này:

– Bạch Ngài, tội lỗi đã chiếm ngự lấy chúng con, khiến chúng con như là ngu khờ, như là mê muội, như là không có đạo đức nên chúng con đã phạt án

treo không có cơ sở, không có nguyên nhân đến vị Tỳ-khuru trong sạch không có phạm tội. Bạch Ngài, đối với chúng con đây, xin đức Thế Tôn ghi nhận tội lỗi là tội lỗi hầu để ngăn ngừa trong tương lai.

– Nay các Tỳ-khuru, đúng như vậy. Tội lỗi đã chiếm ngự lấy các người, khiến các người như là ngu khờ, như là mê muội, như là không có đạo đức nên các người đã phạt án treo không có cơ sở, không có nguyên nhân đến vị Tỳ-khuru trong sạch không có phạm tội. Và nay các Tỳ-khuru, chính từ việc đó, các người đã thấy được tội lỗi là tội lỗi và sửa đổi đúng theo pháp, chúng ta ghi nhận điều ấy cho các người. Nay các Tỳ-khuru, chính điều này là sự tiến bộ trong Luật của bậc Thánh: “Người nào sau khi thấy được tội lỗi là tội lỗi và sửa đổi đúng theo pháp, sẽ có được sự ngăn ngừa trong tương lai.”

23. Vào lúc bấy giờ, các Tỳ-khuru ở Campā thực hiện các hành sự như thế này: Các vị thực hiện hành sự phe nhóm sai Pháp, thực hiện hành sự hợp nhất sai Pháp; thực hiện hành sự phe nhóm đúng Pháp, thực hiện hành sự phe nhóm có vẻ ngoài đúng Pháp, thực hiện hành sự hợp nhất có vẻ ngoài đúng Pháp; chỉ một vị phạt án treo một vị, chỉ một vị phạt án treo hai vị, chỉ một vị phạt án treo một số vị, chỉ một vị phạt án treo hội chúng; chỉ hai vị phạt án treo một vị, chỉ hai vị phạt án treo hai vị, chỉ hai vị phạt án treo một số vị, chỉ hai vị phạt án treo hội chúng; chỉ một số vị phạt án treo một vị, chỉ một số vị phạt án treo hai vị, chỉ một số vị phạt án treo một số vị, chỉ một số vị phạt án treo hội chúng; hội chúng cũng phạt án treo hội chúng.

24. Các Tỳ-khuru nào ít ham muốn, ...(nt)... các vị ấy phàn nàn, phê phán, chê bai rằng: “Vì sao các Tỳ-khuru ở Campā lại thực hiện các hành sự như thế này: Các vị thực hiện hành sự phe nhóm sai Pháp, thực hiện hành sự hợp nhất sai Pháp; thực hiện hành sự phe nhóm đúng Pháp, thực hiện hành sự phe nhóm có vẻ ngoài đúng Pháp, thực hiện hành sự hợp nhất có vẻ ngoài đúng Pháp; chỉ một vị phạt án treo một vị, chỉ một vị phạt án treo hai vị, chỉ một vị phạt án treo một số vị, chỉ một vị phạt án treo hội chúng; chỉ hai vị phạt án treo một vị, chỉ hai vị phạt án treo hai vị, chỉ hai vị phạt án treo một số vị, chỉ hai vị phạt án treo hội chúng; chỉ một số vị phạt án treo một vị, chỉ một số vị phạt án treo hai vị, chỉ một số vị phạt án treo một số vị, chỉ một số vị phạt án treo hội chúng; hội chúng cũng phạt án treo hội chúng?”

25. Sau đó, các vị Tỳ-khuru ấy đã trình sự việc ấy lên đức Thế Tôn.

– Nay các Tỳ-khuru, nghe nói các Tỳ-khuru ở Campā thực hiện các hành sự như thế này: Các vị thực hiện hành sự phe nhóm sai Pháp, ...(nt)... hội chúng cũng phạt án treo hội chúng, có đúng không vậy?

– Bạch Thế Tôn, đúng vậy.

26. Đức Phật Thế Tôn đã khiển trách rằng:

– Nay các Tỳ-khuru, thật không đúng đắn cho những kẻ rò đại ấy, thật không hợp lẽ, không thích đáng, không xứng pháp Sa-môn, không được phép, không

nên làm. Vì sao những kẻ rò dại ấy lại thực hiện các hành sự như thế này: Các vị thực hiện hành sự phe nhóm sai Pháp, ...(nt)... hội chúng cũng phạt án treo hội chúng?

27. Nay các Tỳ-khuru, sự việc này không đem lại niềm tin cho những kẻ chưa có đức tin, ...(nt).

Sau khi khiển trách, Ngài đã nói pháp thoại và bảo các Tỳ-khuru rằng:

– Nay các Tỳ-khuru, nếu là hành sự phe nhóm sai Pháp thì không là hành sự và không nên thực hiện. Hành sự hợp nhất sai Pháp không là hành sự và không nên thực hiện. Hành sự phe nhóm đúng Pháp không là hành sự và không nên thực hiện. Hành sự phe nhóm có vẻ ngoài đúng Pháp không là hành sự và không nên thực hiện. Hành sự hợp nhất có vẻ ngoài đúng Pháp không là hành sự và không nên thực hiện. Chỉ một vị phạt án treo một vị không là hành sự và không nên thực hiện. Chỉ một vị phạt án treo hai vị không là hành sự và không nên thực hiện. Chỉ một vị phạt án treo một số vị không là hành sự và không nên thực hiện. Chỉ một vị phạt án treo cả hội chúng không là hành sự và không nên thực hiện. Chỉ hai vị phạt án treo một vị không là hành sự và không nên thực hiện. Chỉ hai vị phạt án treo hai vị không là hành sự và không nên thực hiện. Chỉ hai vị phạt án treo một số vị không là hành sự và không nên thực hiện. Chỉ hai vị phạt án treo cả hội chúng không là hành sự và không nên thực hiện. Chỉ một số vị phạt án treo một vị không là hành sự và không nên thực hiện. Chỉ một số vị phạt án treo hai vị không là hành sự và không nên thực hiện. Chỉ một số vị phạt án treo một số vị không là hành sự và không nên thực hiện. Chỉ một số vị phạt án treo cả hội chúng không là hành sự và không nên thực hiện. Hội chúng cũng phạt án treo hội chúng không là hành sự và không nên thực hiện.

28. Nay các Tỳ-khuru, đây là bốn loại hành sự: Hành sự phe nhóm sai Pháp, hành sự hợp nhất sai Pháp, hành sự phe nhóm đúng Pháp, hành sự hợp nhất đúng Pháp.

29. Nay các Tỳ-khuru, trường hợp ấy tức là hành sự phe nhóm sai Pháp. Nay các Tỳ-khuru, hành sự này có bản chất sai Pháp, có bản chất phe nhóm, có thể sửa đổi, không đáng được duy trì. Nay các Tỳ-khuru, hành sự như thế không nên thực hiện và hành sự như thế không được Ta cho phép.

30. Nay các Tỳ-khuru, trường hợp ấy tức là hành sự hợp nhất sai Pháp. Nay các Tỳ-khuru, hành sự này có bản chất sai Pháp, có thể sửa đổi, không đáng được duy trì. Nay các Tỳ-khuru, hành sự như thế không nên thực hiện và hành sự như thế không được Ta cho phép.

31. Nay các Tỳ-khuru, trường hợp ấy tức là hành sự phe nhóm đúng Pháp. Nay các Tỳ-khuru, hành sự này có bản chất phe nhóm, có thể sửa đổi, không đáng được duy trì. Nay các Tỳ-khuru, hành sự như thế không nên thực hiện và hành sự như thế không được Ta cho phép.

32. Nay các Tỳ-khuru, trường hợp ấy tức là hành sự hợp nhất đúng Pháp. Nay các Tỳ-khuru, hành sự này có bản chất đúng Pháp, có bản chất hợp nhất, không thể sửa đổi, đáng được duy trì. Nay các Tỳ-khuru, hành sự như thế nên được thực hiện và hành sự như thế được Ta cho phép. Nay các Tỳ-khuru, do đó ở đây, chúng ta sẽ thực hiện hành sự như thế, tức là “có sự hợp nhất đúng Pháp.” Nay các Tỳ-khuru, các người nên học tập theo đúng như thế.

33. Vào lúc bấy giờ, các Tỳ-khuru nhóm Lục Sư thực hiện các hành sự như thế này: Các vị thực hiện hành sự phe nhóm sai Pháp, thực hiện hành sự hợp nhất sai Pháp; thực hiện hành sự phe nhóm đúng Pháp, thực hiện hành sự phe nhóm có vẻ ngoài đúng Pháp, thực hiện hành sự hợp nhất có vẻ ngoài đúng Pháp; thực hiện hành sự thiếu lời đề nghị có lời tuyên bố, thực hiện hành sự thiếu lời tuyên bố có lời đề nghị, thực hiện hành sự thiếu lời đề nghị và thiếu cả lời tuyên bố; thực hiện hành sự nghịch với Pháp, thực hiện hành sự nghịch với Luật, thực hiện hành sự nghịch với lời dạy của bậc Đạo sư; thực hiện hành sự đã bị chê bai khi thực hiện, không đúng Pháp, có thể sửa đổi, không đáng được duy trì.

34. Các Tỳ-khuru nào ít ham muốn, ...(nt)... các vị ấy phản nản, phê phán, chê bai rằng: “Vì sao các Tỳ-khuru nhóm Lục Sư lại thực hiện các hành sự như thế này: Các vị thực hiện hành sự phe nhóm sai Pháp, thực hiện hành sự hợp nhất sai Pháp; thực hiện hành sự phe nhóm đúng Pháp, thực hiện hành sự phe nhóm có vẻ ngoài đúng Pháp, thực hiện hành sự hợp nhất có vẻ ngoài đúng Pháp; thực hiện hành sự thiếu lời đề nghị có lời tuyên bố, thực hiện hành sự thiếu lời tuyên bố có lời đề nghị, thực hiện hành sự thiếu lời đề nghị và thiếu luôn lời tuyên bố; thực hiện hành sự nghịch với Pháp, thực hiện hành sự nghịch với Luật, thực hiện hành sự nghịch với lời dạy của bậc Đạo sư; thực hiện hành sự đã bị chê bai khi thực hiện, không đúng Pháp, có thể sửa đổi, không đáng được duy trì?”

35. Sau đó, các vị Tỳ-khuru ấy đã trình sự việc ấy lên đức Thế Tôn.

– Nay các Tỳ-khuru, nghe nói các Tỳ-khuru nhóm Lục Sư thực hiện các hành sự như thế này: Các vị thực hiện hành sự phe nhóm sai Pháp, ...(nt)... thực hiện hành sự đã bị chê bai khi thực hiện, không đúng Pháp, có thể sửa đổi, không đáng được duy trì, có đúng không vậy?

– Bạch Thế Tôn, đúng vậy. ...(nt).

36. Sau khi khiển trách, Ngài đã nói pháp thoại và bảo các Tỳ-khuru rằng:

– Nay các Tỳ-khuru, nếu là hành sự phe nhóm sai Pháp thì không là hành sự và không nên thực hiện. Hành sự hợp nhất sai Pháp không là hành sự và không nên thực hiện. Hành sự phe nhóm đúng Pháp không là hành sự và không nên thực hiện. Hành sự phe nhóm có vẻ ngoài đúng Pháp không là hành sự và không nên thực hiện. Hành sự hợp nhất có vẻ ngoài đúng Pháp không là hành sự và không nên thực hiện. Nay các Tỳ-khuru, nếu hành sự là thiếu lời đề nghị

có lời tuyên bố thì không là hành sự và không nên thực hiện. Nay các Tỳ-khuru, nếu hành sự là thiếu lời tuyên bố có lời đề nghị thì không là hành sự và không nên thực hiện. Nay các Tỳ-khuru, nếu hành sự là thiếu lời đề nghị và thiếu luôn lời tuyên bố thì không là hành sự và không nên thực hiện. Hành sự nghịch với Pháp không là hành sự và không nên thực hiện. Hành sự nghịch với Luật không là hành sự và không nên thực hiện. Hành sự nghịch với lời dạy của bậc Đạo sư không là hành sự và không nên thực hiện. Hành sự đã bị chê bai khi thực hiện, không đúng Pháp, có thể sửa đổi, không đáng được duy trì thì không là hành sự và không nên thực hiện.

37. Nay các Tỳ-khuru, đây là sáu loại hành sự: Hành sự sai Pháp, hành sự phe nhóm, hành sự hợp nhất, hành sự phe nhóm có vẻ ngoài đúng Pháp, hành sự hợp nhất có vẻ ngoài đúng Pháp, hành sự hợp nhất đúng Pháp.

38. Và nay các Tỳ-khuru, thế nào là hành sự sai Pháp? Nay các Tỳ-khuru, ở hành sự có lời đề nghị đến lần thứ hai, nếu thực hiện hành sự với một lời đề nghị và không tuyên bố tuyên ngôn hành sự, [như thế là] hành sự sai Pháp.

39. Nay các Tỳ-khuru, ở hành sự có lời đề nghị đến lần thứ hai, nếu thực hiện hành sự với hai lời đề nghị và không tuyên bố tuyên ngôn hành sự, [như thế là] hành sự sai Pháp.

40. Nay các Tỳ-khuru, ở hành sự có lời đề nghị đến lần thứ hai, nếu thực hiện hành sự với một tuyên ngôn hành sự và không xác định lời đề nghị, [như thế là] hành sự sai Pháp.

41. Nay các Tỳ-khuru, ở hành sự có lời đề nghị đến lần thứ hai, nếu thực hiện hành sự với hai tuyên ngôn hành sự và không xác định lời đề nghị, [như thế là] hành sự sai Pháp.

42. Nay các Tỳ-khuru, ở hành sự có lời đề nghị đến lần thứ tư, nếu thực hiện hành sự với một lời đề nghị và không tuyên bố tuyên ngôn hành sự, [như thế là] hành sự sai Pháp.

43. Nay các Tỳ-khuru, ở hành sự có lời đề nghị đến lần thứ tư, nếu thực hiện hành sự với hai lời đề nghị và không tuyên bố tuyên ngôn hành sự, [như thế là] hành sự sai Pháp.

44. Nay các Tỳ-khuru, ở hành sự có lời đề nghị đến lần thứ tư, nếu thực hiện hành sự với ba lời đề nghị và không tuyên bố tuyên ngôn hành sự, [như thế là] hành sự sai Pháp.

45. Nay các Tỳ-khuru, ở hành sự có lời đề nghị đến lần thứ tư, nếu thực hiện hành sự với bốn lời đề nghị và không tuyên bố tuyên ngôn hành sự, [như thế là] hành sự sai Pháp.

46. Nay các Tỳ-khuru, ở hành sự có lời đề nghị đến lần thứ tư, nếu thực hiện hành sự với một tuyên ngôn hành sự và không xác định lời đề nghị, [như thế là] hành sự sai Pháp.

47. Nay các Tỳ-khuru, ở hành sự có lời đề nghị đến lần thứ tư, nếu thực hiện hành sự với hai tuyên ngôn hành sự và không xác định lời đề nghị, [như thế là] hành sự sai Pháp.

48. Nay các Tỳ-khuru, ở hành sự có lời đề nghị đến lần thứ tư, nếu thực hiện hành sự với ba tuyên ngôn hành sự và không xác định lời đề nghị, [như thế là] hành sự sai Pháp.

49. Nay các Tỳ-khuru, ở hành sự có lời đề nghị đến lần thứ tư, nếu thực hiện hành sự với bốn tuyên ngôn hành sự và không xác định lời đề nghị, [như thế là] hành sự sai Pháp. Nay các Tỳ-khuru, đây được gọi là hành sự sai Pháp.

50. Và nay các Tỳ-khuru, thế nào là hành sự phe nhóm? Nay các Tỳ-khuru, nếu ở hành sự có lời đề nghị đến lần thứ hai, các Tỳ-khuru với số lượng cần thiết cho hành sự, các vị ấy không đến, sự tùy thuận của các vị cần phải gởi tùy thuận không được đem đến, các vị hiện diện phản đối, [như thế là] hành sự phe nhóm.

51. Nay các Tỳ-khuru, nếu ở hành sự có lời đề nghị đến lần thứ hai, các Tỳ-khuru với số lượng cần thiết cho hành sự, các vị ấy đã đến, sự tùy thuận của các vị cần phải gởi tùy thuận không được đem đến, các vị hiện diện phản đối, [như thế là] hành sự phe nhóm.

52. Nay các Tỳ-khuru, nếu ở hành sự có lời đề nghị đến lần thứ hai, các Tỳ-khuru với số lượng cần thiết cho hành sự, các vị ấy đã đến, sự tùy thuận của các vị cần phải gởi tùy thuận đã được đem đến, các vị hiện diện phản đối, [như thế là] hành sự phe nhóm.

53. Nay các Tỳ-khuru, nếu ở hành sự có lời đề nghị đến lần thứ tư, các Tỳ-khuru với số lượng cần thiết cho hành sự, các vị ấy không đến, sự tùy thuận của các vị cần phải gởi tùy thuận không được đem đến, các vị hiện diện phản đối, [như thế là] hành sự phe nhóm.

54. Nay các Tỳ-khuru, nếu ở hành sự có lời đề nghị đến lần thứ tư, các Tỳ-khuru với số lượng cần thiết cho hành sự, các vị ấy đã đến, sự tùy thuận của các vị cần phải gởi tùy thuận không được đem đến, các vị hiện diện phản đối, [như thế là] hành sự phe nhóm.

55. Nay các Tỳ-khuru, nếu ở hành sự có lời đề nghị đến lần thứ tư, các Tỳ-khuru với số lượng cần thiết cho hành sự, các vị ấy đã đến, sự tùy thuận của các vị cần phải gởi tùy thuận đã được đem đến, các vị hiện diện phản đối, [như thế là] hành sự phe nhóm. Nay các Tỳ-khuru, đây được gọi là hành sự phe nhóm.

56. Và nay các Tỳ-khuru, thế nào là hành sự hợp nhất? Nay các Tỳ-khuru, nếu ở hành sự có lời đề nghị đến lần thứ hai, các Tỳ-khuru với số lượng cần thiết cho hành sự, các vị ấy đã đến, sự tùy thuận của các vị cần phải gởi tùy thuận đã được đem đến, các vị hiện diện không phản đối, [như thế là] hành sự hợp nhất.

57. Nay các Tỳ-khuru, nếu ở hành sự có lời đề nghị đến lần thứ tư, các Tỳ-khuru với số lượng cần thiết cho hành sự, các vị ấy đã đến, sự tùy thuận của các vị

cần phải gọi tùy thuận đã được đem đến, các vị hiện diện không phản đối, [như thế là] hành sự hợp nhất. Nay các Tỳ-khuru, đây được gọi là hành sự hợp nhất.

58. Nay các Tỳ-khuru, thế nào là hành sự phe nhóm có vẻ ngoài đúng Pháp? Nay các Tỳ-khuru, nếu ở hành sự có lời đề nghị đến lần thứ hai, [vị Tỳ-khuru] tuyên bố tuyên ngôn hành sự trước và xác định lời đề nghị sau, các Tỳ-khuru với số lượng cần thiết cho hành sự, các vị ấy chưa đến, sự tùy thuận của các vị cần phải gọi tùy thuận chưa được đem đến, các vị hiện diện phản đối, [như thế là] hành sự phe nhóm có vẻ ngoài đúng Pháp.

59. Nay các Tỳ-khuru, nếu ở hành sự có lời đề nghị đến lần thứ hai, [vị Tỳ-khuru] tuyên bố tuyên ngôn hành sự trước và xác định lời đề nghị sau, các Tỳ-khuru với số lượng cần thiết cho hành sự, các vị ấy đã đến, sự tùy thuận của các vị cần phải gọi tùy thuận chưa được đem đến, các vị hiện diện phản đối, [như thế là] hành sự phe nhóm có vẻ ngoài đúng Pháp.

60. Nay các Tỳ-khuru, nếu ở hành sự có lời đề nghị đến lần thứ hai, [vị Tỳ-khuru] tuyên bố tuyên ngôn hành sự trước và xác định lời đề nghị sau, các Tỳ-khuru với số lượng cần thiết cho hành sự, các vị ấy đã đến, sự tùy thuận của các vị cần phải gọi tùy thuận đã được đem đến, các vị hiện diện phản đối, [như thế là] hành sự phe nhóm có vẻ ngoài đúng Pháp.

61. Nay các Tỳ-khuru, nếu ở hành sự có lời đề nghị đến lần thứ tư, [vị Tỳ-khuru] tuyên bố tuyên ngôn, hành sự trước và xác định lời đề nghị sau, các Tỳ-khuru với số lượng cần thiết cho hành sự, các vị ấy chưa đến, sự tùy thuận của các vị cần phải gọi tùy thuận chưa được đem đến, các vị hiện diện phản đối, [như thế là] hành sự phe nhóm có vẻ ngoài đúng Pháp.

62. Nay các Tỳ-khuru, nếu ở hành sự có lời đề nghị đến lần thứ tư, [vị Tỳ-khuru] tuyên bố tuyên ngôn hành sự trước và xác định lời đề nghị sau, các Tỳ-khuru với số lượng cần thiết cho hành sự, các vị ấy đã đến, sự tùy thuận của các vị cần phải gọi tùy thuận chưa được đem đến, các vị hiện diện phản đối, [như thế là] hành sự phe nhóm có vẻ ngoài đúng Pháp.

63. Nay các Tỳ-khuru, nếu ở hành sự có lời đề nghị đến lần thứ tư, [vị Tỳ-khuru] tuyên bố tuyên ngôn, hành sự trước và xác định lời đề nghị sau, các Tỳ-khuru với số lượng cần thiết cho hành sự, các vị ấy đã đến, sự tùy thuận của các vị cần phải gọi tùy thuận đã được đem đến, các vị hiện diện phản đối, [như thế là] hành sự phe nhóm có vẻ ngoài đúng Pháp. Nay các Tỳ-khuru, đây được gọi là hành sự phe nhóm có vẻ ngoài đúng Pháp.

64. Nay các Tỳ-khuru, thế nào là hành sự hợp nhất có vẻ ngoài đúng Pháp? Nay các Tỳ-khuru, nếu ở hành sự có lời đề nghị đến lần thứ hai, [vị Tỳ-khuru] tuyên bố tuyên ngôn, hành sự trước và xác định lời đề nghị sau, các Tỳ-khuru với số lượng cần thiết cho hành sự, các vị ấy đã đến, sự tùy thuận của các vị cần phải gọi tùy thuận đã được đem đến, các vị hiện diện không phản đối, [như thế là] hành sự hợp nhất có vẻ ngoài đúng Pháp.

65. Nay các Tỳ-khuru, nếu ở hành sự có lời đề nghị đến lần thứ tư, [vị Tỳ-khuru] tuyên bố tuyên ngôn hành sự trước và xác định lời đề nghị sau, các Tỳ-khuru với số lượng cần thiết cho hành sự, các vị ấy đã đến, sự tùy thuận của các vị cần phải gởi tùy thuận đã được đem đến, các vị hiện diện không phản đối, [như thế là] hành sự hợp nhất có vẻ ngoài đúng Pháp. Nay các Tỳ-khuru, đây được gọi là hành sự hợp nhất có vẻ ngoài đúng Pháp.

66. Nay các Tỳ-khuru, thế nào là hành sự hợp nhất đúng Pháp? Nay các Tỳ-khuru, nếu ở hành sự có lời đề nghị đến lần thứ hai, [vị Tỳ-khuru] xác định lời đề nghị trước và thực hiện hành sự với một tuyên ngôn hành sự sau, các Tỳ-khuru với số lượng cần thiết cho hành sự, các vị ấy đã đến, sự tùy thuận của các vị cần phải gởi tùy thuận đã được đem đến, các vị hiện diện không phản đối, [như thế là] hành sự hợp nhất đúng Pháp.

67. Nay các Tỳ-khuru, nếu ở hành sự có lời đề nghị đến lần thứ tư, [vị Tỳ-khuru] xác định lời đề nghị trước và thực hiện hành sự với ba tuyên ngôn hành sự sau, các Tỳ-khuru với số lượng cần thiết cho hành sự, các vị ấy đã đến, sự tùy thuận của các vị cần phải gởi tùy thuận đã được đem đến, các vị hiện diện không phản đối, [như thế là] hành sự hợp nhất đúng Pháp. Nay các Tỳ-khuru, đây được gọi là hành sự hợp nhất đúng Pháp.

68. Có năm hội chúng: Hội chúng Tỳ-khuru với nhóm bốn vị, hội chúng Tỳ-khuru với nhóm năm vị, hội chúng Tỳ-khuru với nhóm mười vị, hội chúng Tỳ-khuru với nhóm hai mươi vị, hội chúng Tỳ-khuru với nhóm trên hai mươi vị.

69. Nay các Tỳ-khuru, ở đây, hội chúng Tỳ-khuru với nhóm bốn vị này có thể thành tựu hành sự đúng Pháp, có sự hợp nhất tất cả các loại hành sự ngoại trừ ba hành sự: Tu lên bậc trên, lễ *Pavāraṇā* và sự giải tội.

70. Nay các Tỳ-khuru, ở đây, hội chúng Tỳ-khuru với nhóm năm vị này có thể thành tựu hành sự đúng Pháp, có sự hợp nhất tất cả các loại hành sự ngoại trừ hai hành sự: Tu lên bậc trên ở các xứ sở ở trung tâm và sự giải tội.

71. Nay các Tỳ-khuru, ở đây, hội chúng Tỳ-khuru với nhóm mười vị này có thể thành tựu hành sự đúng Pháp, có sự hợp nhất tất cả các loại hành sự ngoại trừ một hành sự là sự giải tội.

72. Nay các Tỳ-khuru, ở đây, hội chúng Tỳ-khuru với nhóm hai mươi vị này có thể thành tựu hành sự đúng Pháp, có sự hợp nhất tất cả các loại hành sự.

73. Nay các Tỳ-khuru, ở đây, hội chúng Tỳ-khuru với nhóm trên hai mươi vị này có thể thành tựu hành sự đúng Pháp, có sự hợp nhất tất cả các loại hành sự.

74. Nay các Tỳ-khuru, nếu hành sự là công việc của nhóm bốn vị có vị thứ tư là Tỳ-khuru-ni, mà thực hiện hành sự thì không là hành sự và không nên thực hiện. Nay các Tỳ-khuru, nếu hành sự là công việc của nhóm bốn vị có vị thứ tư là cô Ni tu tập sự, mà thực hiện hành sự thì không là hành sự và không nên thực hiện. ...(nt)... có vị thứ tư là Sa-di, mà thực hiện hành sự thì không là hành sự và

không nên thực hiện. Có vị thứ tư là Sa-di-ni, mà thực hiện hành sự thì không là hành sự và không nên thực hiện. Có vị thứ tư là vị đã xả bỏ sự học tập, mà thực hiện hành sự thì không là hành sự và không nên thực hiện. Có vị thứ tư là vị bị phạm tội cực nặng, mà thực hiện hành sự thì không là hành sự và không nên thực hiện. Có vị thứ tư là vị bị án treo về việc không nhìn nhận tội, mà thực hiện hành sự thì không là hành sự và không nên thực hiện. Có vị thứ tư là vị bị án treo về việc không sửa chữa lỗi, mà thực hiện hành sự thì không là hành sự và không nên thực hiện. Có vị thứ tư là vị bị án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác, mà thực hiện hành sự thì không là hành sự và không nên thực hiện. Có vị thứ tư là kẻ vô căn, mà thực hiện hành sự thì không là hành sự và không nên thực hiện. Có vị thứ tư là kẻ trộm tướng mạo [Tỳ-khuru], mà thực hiện hành sự thì không là hành sự và không nên thực hiện. Có vị thứ tư là kẻ đã đi theo ngoại đạo, mà thực hiện hành sự thì không là hành sự và không nên thực hiện. Có vị thứ tư là loài thú, mà thực hiện hành sự thì không là hành sự và không nên thực hiện. Có vị thứ tư là kẻ giết mẹ, mà thực hiện hành sự thì không là hành sự và không nên thực hiện. Có vị thứ tư là kẻ giết cha, mà thực hiện hành sự thì không là hành sự và không nên thực hiện. Có vị thứ tư là kẻ giết A-la-hán, mà thực hiện hành sự thì không là hành sự và không nên thực hiện. Có vị thứ tư là kẻ làm nhơ Tỳ-khuru-ni, mà thực hiện hành sự thì không là hành sự và không nên thực hiện. Có vị thứ tư là kẻ chia rẽ hội chúng, mà thực hiện hành sự thì không là hành sự và không nên thực hiện. Có vị thứ tư là kẻ làm chảy máu [đức Phật], mà thực hiện hành sự thì không là hành sự và không nên thực hiện. Có vị thứ tư là kẻ lường căn, mà thực hiện hành sự thì không là hành sự và không nên thực hiện. Có vị thứ tư là vị không đồng cộng trú, mà thực hiện hành sự thì không là hành sự và không nên thực hiện. Có vị thứ tư đứng ở ranh giới khác, mà thực hiện hành sự thì không là hành sự và không nên thực hiện. Có vị thứ tư đứng trên không trung nhờ vào thần thông, mà thực hiện hành sự thì không là hành sự và không nên thực hiện. Nếu hội chúng thực hiện hành sự cho vị nào mà vị ấy là vị thứ tư, thì không là hành sự và không nên thực hiện.

Công việc của nhóm bốn vị.

75. Nay các Tỳ-khuru, nếu hành sự là công việc của nhóm năm vị có vị thứ năm là Tỳ-khuru-ni, mà thực hiện hành sự thì không là hành sự và không nên thực hiện. Nay các Tỳ-khuru, nếu hành sự là công việc của nhóm năm vị có vị thứ năm là cô Ni tu tập sự, mà thực hiện hành sự thì không là hành sự và không nên thực hiện. ...(nt)... có vị thứ năm là Sa-di, mà thực hiện hành sự ...(nt)... có vị thứ năm là Sa-di-ni, mà thực hiện hành sự ...(nt)... có vị thứ năm là vị đã xả bỏ sự học tập, mà thực hiện hành sự ...(nt)... có vị thứ năm là vị bị phạm tội cực nặng, mà thực hiện hành sự ...(nt)... có vị thứ năm là vị bị án treo về việc không nhìn nhận tội, mà thực hiện hành sự ...(nt)... có vị thứ năm là vị bị án treo về

việc không sửa chữa lỗi, mà thực hiện hành sự ...(nt)... có vị thứ năm là vị bị án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác, mà thực hiện hành sự ...(nt)... có vị thứ năm là kẻ vô căn, mà thực hiện hành sự ...(nt)... có vị thứ năm là kẻ trộm tướng mạo [Tỳ-khuru], mà thực hiện hành sự ...(nt)... có vị thứ năm là kẻ đã đi theo ngoại đạo, mà thực hiện hành sự ...(nt)... có vị thứ năm là loài thú, mà thực hiện hành sự ...(nt)... có vị thứ năm là kẻ giết mẹ, mà thực hiện hành sự ...(nt)... có vị thứ năm là kẻ giết cha, mà thực hiện hành sự ...(nt)... có vị thứ năm là kẻ giết A-la-hán, mà thực hiện hành sự ...(nt)... có vị thứ năm là kẻ làm nhơ Tỳ-khuru-ni, mà thực hiện hành sự ...(nt)... có vị thứ năm là kẻ chia rẽ hội chúng, mà thực hiện hành sự ...(nt)... có vị thứ năm là kẻ làm chảy máu [đức Phật], mà thực hiện hành sự ...(nt)... có vị thứ năm là kẻ lường căn, mà thực hiện hành sự ...(nt)... có vị thứ năm là vị không đồng cộng trú, mà thực hiện hành sự ...(nt)... có vị thứ năm đứng ở ranh giới khác, mà thực hiện hành sự ...(nt)... có vị thứ năm đứng trên không trung nhờ vào thần thông, mà thực hiện hành sự ...(nt)... Hội chúng thực hiện hành sự cho vị nào mà vị ấy là vị thứ năm, thì không là hành sự và không nên thực hiện.

Công việc của nhóm năm vị.

76. Nay các Tỳ-khuru, nếu hành sự là công việc của nhóm mười vị có vị thứ mười là Tỳ-khuru-ni, mà thực hiện hành sự thì không là hành sự và không nên thực hiện. Nay các Tỳ-khuru, nếu hành sự là công việc của nhóm mười vị có vị thứ mười là cô Ni tu tập sự, mà thực hiện hành sự thì không là hành sự và không nên thực hiện. ...(nt)... Hội chúng thực hiện hành sự cho vị nào mà vị ấy là vị thứ mười, thì không là hành sự và không nên thực hiện.

Công việc của nhóm mười vị.

77. Nay các Tỳ-khuru, nếu hành sự là công việc của nhóm hai mươi vị có vị thứ hai mươi là Tỳ-khuru-ni, mà thực hiện hành sự thì không là hành sự và không nên thực hiện. Nay các Tỳ-khuru, nếu hành sự là công việc của nhóm hai mươi vị có vị thứ hai mươi là cô Ni tu tập sự, mà thực hiện hành sự thì không là hành sự và không nên thực hiện. ...(nt)... có vị thứ hai mươi là Sa-di, mà thực hiện hành sự...(nt)... có vị thứ hai mươi là Sa-di-ni, mà thực hiện hành sự ...(nt)... có vị thứ hai mươi là vị đã xả bỏ sự học tập, mà thực hiện hành sự ...(nt)... có vị thứ hai mươi là vị bị phạm tội cực nặng, mà thực hiện hành sự ...(nt)... có vị thứ hai mươi là vị bị án treo về việc không nhìn nhận tội, mà thực hiện hành sự ...(nt)... có vị thứ hai mươi là vị bị án treo về việc không sửa chữa lỗi, mà thực hiện hành sự ...(nt)... có vị thứ hai mươi là vị bị án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác, mà thực hiện hành sự ...(nt)... có vị thứ hai mươi là kẻ vô căn, mà thực hiện hành sự...(nt)... có vị thứ hai mươi là kẻ trộm tướng

mạo [Tỳ-khuru], mà thực hiện hành sự ...(nt)... có vị thứ hai mươi là kẻ đã đi theo ngoại đạo mà thực hiện hành sự ...(nt)... có vị thứ hai mươi là loài thú mà thực hiện hành sự ...(nt)... có vị thứ hai mươi là kẻ giết mẹ mà thực hiện hành sự ...(nt)... có vị thứ hai mươi là kẻ giết cha, mà thực hiện hành sự ...(nt)... có vị thứ hai mươi là kẻ giết A-la-hán, mà thực hiện hành sự ...(nt)... có vị thứ hai mươi là kẻ làm nhơ Tỳ-khuru-ni, mà thực hiện hành sự ...(nt)... có vị thứ hai mươi là kẻ chia rẽ hội chúng, mà thực hiện hành sự ...(nt)... có vị thứ hai mươi là kẻ làm chảy máu [đức Phật], mà thực hiện hành sự ...(nt)... có vị thứ hai mươi là kẻ lường căn, mà thực hiện hành sự ...(nt)... có vị thứ hai mươi là vị không đồng cộng trú, mà thực hiện hành sự ...(nt)... có vị thứ hai mươi đứng ở ranh giới khác, mà thực hiện hành sự ...(nt)... có vị thứ hai mươi đứng trên không trung nhờ vào thần thông, mà thực hiện hành sự ...(nt)... Hội chúng thực hiện hành sự cho vị nào mà vị ấy là vị thứ hai mươi, thì không là hành sự và không nên thực hiện.

Công việc của nhóm hai mươi vị.

1. Nay các Tỳ-khuru, nếu [hội chúng có] vị đang chịu hình phạt *Parivāsa* là vị thứ tư mà ban cho hình phạt *Parivāsa*, đưa về lại [hình phạt] ban đầu, ban cho hình phạt *Mānatta*, có vị ấy là vị thứ hai mươi, mà giải tội thì không là hành sự và không nên thực hiện.

Nay các Tỳ-khuru, nếu [hội chúng có] vị thứ tư là vị xứng đáng việc đưa về lại [hình phạt] ban đầu mà ban cho hình phạt *Parivāsa*, đưa về lại [hình phạt] ban đầu, ban cho hình phạt *Mānatta*, có vị ấy là vị thứ hai mươi, mà giải tội thì không là hành sự và không nên thực hiện.

Nay các Tỳ-khuru, nếu [hội chúng có] vị thứ tư là vị xứng đáng hình phạt *Mānatta* mà ban cho hình phạt *Parivāsa*, đưa về lại [hình phạt] ban đầu, ban cho hình phạt *Mānatta*, có vị ấy là vị thứ hai mươi, mà giải tội thì không là hành sự và không nên thực hiện.

Nay các Tỳ-khuru, nếu [hội chúng có] vị thứ tư là vị đang chịu hình phạt *Mānatta* mà ban cho hình phạt *Parivāsa*, đưa về lại [hình phạt] ban đầu, ban cho hình phạt *Mānatta*, có vị ấy là vị thứ hai mươi, mà giải tội thì không là hành sự và không nên thực hiện.

Nay các Tỳ-khuru, nếu [hội chúng có] vị thứ tư là vị xứng đáng sự giải tội mà ban cho hình phạt *Parivāsa*, đưa về lại [hình phạt] ban đầu, ban cho hình phạt *Mānatta*, có vị ấy là vị thứ hai mươi, mà giải tội thì không là hành sự và không nên thực hiện.

2. Nay các Tỳ-khuru, sự phản đối giữa hội chúng của một hạng người có giá trị, của một hạng người không có giá trị. Nay các Tỳ-khuru, sự phản đối giữa chúng của hạng người nào không có giá trị? Nay các Tỳ-khuru, sự phản đối giữa

hội chúng của vị Tỳ-khuru-ni không có giá trị. Đây các Tỳ-khuru, của cô Ni tu tập sự ...(nt)... Đây các Tỳ-khuru, của Sa-di ...(nt)... Đây các Tỳ-khuru, của Sa-di-ni ...(nt)... Đây các Tỳ-khuru, của vị đã xả bỏ sự học tập ...(nt)... Đây các Tỳ-khuru, của vị bị phạm tội cực nặng ...(nt)... Đây các Tỳ-khuru, của vị bị điên ...(nt)... Đây các Tỳ-khuru, của vị bị loạn trí ...(nt)... Đây các Tỳ-khuru, của vị bị thọ khổ hành hạ ...(nt)... Đây các Tỳ-khuru, của vị bị án treo về việc không nhìn nhận tội ...(nt)... Đây các Tỳ-khuru, của vị bị án treo về việc không sửa chữa lỗi ...(nt)... Đây các Tỳ-khuru, của vị bị án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác ...(nt)... Đây các Tỳ-khuru, của kẻ vô căn ...(nt)... Đây các Tỳ-khuru, của kẻ trộm tướng mạo [Tỳ-khuru] ...(nt)... Đây các Tỳ-khuru, của kẻ đã đi theo ngoại đạo ...(nt)... Đây các Tỳ-khuru, của loài thú ...(nt)... Đây các Tỳ-khuru, của kẻ giết mẹ ...(nt)... Đây các Tỳ-khuru, của kẻ giết cha ...(nt)... Đây các Tỳ-khuru, của kẻ giết A-la-hán ...(nt)... Đây các Tỳ-khuru, của kẻ làm như Tỳ-khuru-ni ...(nt)... Đây các Tỳ-khuru, của kẻ chia rẽ hội chúng ...(nt)... Đây các Tỳ-khuru, của kẻ làm chảy máu [đức Phật] ...(nt)... Đây các Tỳ-khuru, của kẻ lường căn ...(nt)... Đây các Tỳ-khuru, của vị không đồng cộng trú ...(nt)... Đây các Tỳ-khuru, của vị đứng ở ranh giới khác ...(nt)... Đây các Tỳ-khuru, của vị đứng trên không trung nhờ vào thân thông ...(nt)... Và đây các Tỳ-khuru, vị nào mà hội chúng [đang] thực hiện hành sự cho, sự phản đối giữa hội chúng của vị ấy không có giá trị. Đây các Tỳ-khuru, sự phản đối giữa hội chúng của những hạng người này không có giá trị.

3. Đây các Tỳ-khuru, sự phản đối giữa hội chúng của hạng người nào có giá trị? Đây các Tỳ-khuru, sự phản đối giữa hội chúng có giá trị là [sự phản đối] của vị Tỳ-khuru trong sạch, đồng cộng trú, đứng chung ranh giới, cho dù vị ấy chỉ báo cho vị Tỳ-khuru kẻ bên biết. Đây các Tỳ-khuru, sự phản đối giữa hội chúng của hạng người này có giá trị.

4. Đây các Tỳ-khuru, đây là hai trường hợp mời ra. Đây các Tỳ-khuru, có người không đáng để bị sự mời ra, nếu hội chúng mời vị ấy ra, một vị đã được mời ra đúng, một vị đã bị mời ra sai.

5. Và đây các Tỳ-khuru, thế nào là người không đáng để bị sự mời ra, nếu hội chúng mời vị ấy ra, thì [vị ấy] đã bị mời ra sai? Đây các Tỳ-khuru, trường hợp vị Tỳ-khuru là vị trong sạch, không có phạm tội, nếu hội chúng mời vị ấy ra thì [vị ấy] đã bị mời ra sai. Đây các Tỳ-khuru, vị này được gọi là người không đáng để bị sự mời ra, nếu hội chúng mời vị ấy ra thì [vị ấy] đã bị mời ra sai.

6. Và đây các Tỳ-khuru, thế nào là người không đáng để bị sự mời ra, nếu hội chúng mời vị ấy ra thì [vị ấy] đã được mời ra đúng? Đây các Tỳ-khuru, trường hợp vị Tỳ-khuru là ngu si, thiếu kinh nghiệm, phạm nhiều tội, không có giới hạn [về tội], sống thân cận với các gia chủ bằng những giao thiệp không đúng đắn với hàng tại gia, nếu hội chúng mời vị ấy ra thì [vị ấy] đã được mời ra đúng. Đây các Tỳ-khuru, vị này được gọi là người không đáng để bị sự mời ra, nếu hội chúng mời vị ấy ra thì [vị ấy] đã được mời ra đúng.

7. Nay các Tỳ-khuru, đây là hai trường hợp nhận vào.¹ Nay các Tỳ-khuru, có người không đáng để được sự nhận vào, nếu hội chúng nhận vào vị ấy, một vị đã được nhận vào đúng, một vị đã được nhận vào sai.

8. Và nay các Tỳ-khuru, thế nào là người không đáng để được sự nhận vào, nếu hội chúng nhận vào vị ấy thì [vị ấy] đã được nhận vào sai? Nay các Tỳ-khuru, kẻ vô căn không đáng để được sự nhận vào, nếu hội chúng nhận vào vị ấy thì [vị ấy] đã được nhận vào sai. Nay các Tỳ-khuru, kẻ trộm tướng mạo [Tỳ-khuru] ...(nt)... Nay các Tỳ-khuru, kẻ đã đi theo ngoại đạo ...(nt)... Nay các Tỳ-khuru, loài thú ...(nt)... Nay các Tỳ-khuru, kẻ giết mẹ ...(nt)... Nay các Tỳ-khuru, kẻ giết cha ...(nt)... Nay các Tỳ-khuru, kẻ giết A-la-hán ...(nt)... Nay các Tỳ-khuru, kẻ làm như Tỳ-khuru-ni ...(nt)... Nay các Tỳ-khuru, kẻ chia rẽ hội chúng ...(nt)... Nay các Tỳ-khuru, kẻ làm chảy máu [đức Phật] ...(nt)... Nay các Tỳ-khuru, kẻ lường căn không đáng để được sự nhận vào, nếu hội chúng nhận vào vị ấy thì [vị ấy] đã được nhận vào sai. Nay các Tỳ-khuru, các vị này được gọi là những người không đáng để được sự nhận vào, nếu hội chúng nhận vào các vị ấy thì [các vị ấy] đã được nhận vào sai.

9. Và nay các Tỳ-khuru, thế nào là người không đáng để được sự nhận vào, nếu hội chúng nhận vào vị ấy thì [vị ấy] đã được nhận vào đúng? Nay các Tỳ-khuru, vị bị đứt cánh tay không đáng để được sự nhận vào, nếu hội chúng nhận vào vị ấy, thì [vị ấy] đã được nhận vào đúng. Nay các Tỳ-khuru, vị bị đứt bàn chân ...(nt)... Nay các Tỳ-khuru, vị bị đứt cánh tay và bàn chân ...(nt)... Nay các Tỳ-khuru, vị bị sút tai ...(nt)... Nay các Tỳ-khuru, vị bị sút mũi ...(nt)... Nay các Tỳ-khuru, vị bị sút tai và mũi ...(nt)... Nay các Tỳ-khuru, vị bị đứt ngón tay ...(nt)... Nay các Tỳ-khuru, vị bị đứt móng tay ...(nt)... Nay các Tỳ-khuru, vị bị đứt gân chân ...(nt)... Nay các Tỳ-khuru, vị có bàn tay dính liền giống cánh dơi ...(nt)... Nay các Tỳ-khuru, vị gù lưng ...(nt)... Nay các Tỳ-khuru, vị lùn tịt ...(nt)... Nay các Tỳ-khuru, vị có bướu cổ ...(nt)... Nay các Tỳ-khuru, vị bị hình phạt đóng dấu ...(nt)... Nay các Tỳ-khuru, vị bị hình phạt đánh bằng roi ...(nt)... Nay các Tỳ-khuru, vị bị cáo thị tâm nã ...(nt)... Nay các Tỳ-khuru, vị bị phù chân voi ...(nt)... Nay các Tỳ-khuru, vị bị bệnh trầm trọng ...(nt)... Nay các Tỳ-khuru, vị bơi lội tập thể ...(nt)... Nay các Tỳ-khuru, vị bị chột mắt ...(nt)... Nay các Tỳ-khuru, vị tứ chi bị co rút ...(nt)... Nay các Tỳ-khuru, vị bị què ...(nt)... Nay các Tỳ-khuru, vị bị liệt nửa thân ...(nt)... Nay các Tỳ-khuru, vị đi khắp khiêng ...(nt)... Nay các Tỳ-khuru, vị già yếu ...(nt)... Nay các Tỳ-khuru, vị bị mù ...(nt)... Nay các Tỳ-khuru, vị bị câm ...(nt)... Nay các Tỳ-khuru, vị bị điếc ...(nt)... Nay các Tỳ-khuru, vị bị mù và câm ...(nt)... Nay các Tỳ-khuru, vị bị mù và điếc ...(nt)... Nay các Tỳ-khuru, vị bị câm và điếc ...(nt)... Nay các Tỳ-khuru, vị bị mù câm và điếc không đáng để được sự nhận vào. Nếu hội chúng nhận vào vị ấy thì [vị ấy] đã được nhận vào đúng. Nay các Tỳ-khuru, các vị này được gọi là những người

¹ Sự nhận vào (*osāraṇam*): Đề cập đến việc nhận vào trong trường hợp cho tu lên bậc trên (*VinA. V. 1147*).

không đáng để được sự nhận vào. Nếu hội chúng nhận vào các vị ấy thì [các vị ấy] đã được nhận vào đúng.

Tụng phẩm làng Vāsabha là phần thứ nhất.

1. Nay các Tỳ-khuru, trường hợp vị Tỳ-khuru không có tội cần phải được nhìn nhận. Hội chúng, hoặc nhiều vị, hoặc một vị quả trách vị ấy về việc ấy: “Này Đại đức, Đại đức đã phạm tội, Đại đức có nhận thấy tội ấy không?” Vị ấy đáp như vậy: “Này Đại đức, không có tội gì ở tôi để tôi có thể nhận thấy.” Hội chúng phạt án treo vị ấy về việc không nhìn nhận tội; [như vậy] là hành sự sai Pháp.

2. Nay các Tỳ-khuru, trường hợp vị Tỳ-khuru không có tội cần phải được sửa chữa. Hội chúng, hoặc nhiều vị, hoặc một vị quả trách vị ấy về việc ấy: “Này Đại đức, Đại đức đã phạm tội, Đại đức hãy sửa chữa tội ấy.” Vị ấy đáp như vậy: “Này Đại đức, không có tội gì ở tôi để tôi có thể sửa chữa.” Hội chúng phạt án treo vị ấy về việc không sửa chữa lỗi; [như vậy] là hành sự sai Pháp.

3. Nay các Tỳ-khuru, trường hợp vị Tỳ-khuru không có tà kiến ác cần phải được từ bỏ. Hội chúng, hoặc nhiều vị, hoặc một vị quả trách vị ấy về việc ấy: “Này Đại đức, tri kiến của Đại đức là ác xấu, Đại đức hãy từ bỏ tà kiến ác ấy.” Vị ấy đáp như vậy: “Này Đại đức, không có tà kiến ác gì ở tôi để tôi có thể từ bỏ.” Hội chúng phạt án treo vị ấy về việc không từ bỏ tà kiến ác; [như vậy] là hành sự sai Pháp.

4. Nay các Tỳ-khuru, trường hợp vị Tỳ-khuru không có tội cần phải được nhìn nhận, không có tội cần phải được sửa chữa. Hội chúng, hoặc nhiều vị, hoặc một vị quả trách vị ấy về việc ấy: “Này Đại đức, Đại đức đã phạm tội, Đại đức có nhận thấy tội ấy không? Đại đức hãy sửa chữa tội ấy.” Vị ấy đáp như vậy: “Này Đại đức, không có tội gì ở tôi để tôi có thể nhận thấy. Không có tội gì ở tôi để tôi có thể sửa chữa.” Hội chúng phạt án treo vị ấy về việc không nhìn nhận [tội] hay là về việc không sửa chữa [lỗi]; [như vậy] là hành sự sai Pháp.

5. Nay các Tỳ-khuru, trường hợp vị Tỳ-khuru không có tội cần phải được nhìn nhận, không có tà kiến ác cần phải được từ bỏ. Hội chúng, hoặc nhiều vị, hoặc một vị quả trách vị ấy về việc ấy: “Này Đại đức, Đại đức đã phạm tội, Đại đức có nhận thấy tội ấy không? Tri kiến của Đại đức là ác xấu, Đại đức hãy từ bỏ tà kiến ác ấy.” Vị ấy đáp như vậy: “Này Đại đức, không có tội gì ở tôi để tôi có thể nhận thấy. Không có tà kiến ác gì ở tôi để tôi có thể từ bỏ.” Hội chúng phạt án treo vị ấy về việc không nhìn nhận [tội] hay là về việc không từ bỏ [tà kiến ác]; [như vậy] là hành sự sai Pháp.

6. Nay các Tỳ-khuru, trường hợp vị Tỳ-khuru không có tội cần phải được sửa chữa, không có tà kiến ác cần phải được từ bỏ. Hội chúng, hoặc nhiều vị, hoặc một vị quả trách vị ấy về việc ấy: “Này Đại đức, Đại đức đã phạm tội, Đại đức hãy sửa chữa tội ấy. Tri kiến của Đại đức là ác xấu, Đại đức hãy từ bỏ tà kiến

ác ấy.” Vị ấy đáp như vậy: “Này Đại đức, không có tội gì ở tôi để tôi có thể sửa chữa. Không có tà kiến ác gì ở tôi để tôi có thể từ bỏ.” Hội chúng phạt án treo vị ấy về việc không sửa chữa [lỗi] hay là về việc không từ bỏ [tà kiến ác]; [như vậy] là hành sự sai Pháp.

7. Này các Tỳ-khuru, trường hợp vị Tỳ-khuru không có tội cần phải được nhìn nhận, không có tội cần phải được sửa chữa, không có tà kiến ác cần phải được từ bỏ. Hội chúng, hoặc nhiều vị, hoặc một vị quả trách vị ấy về việc ấy: “Này Đại đức, Đại đức đã phạm tội, Đại đức có nhận thấy tội ấy không? Đại đức hãy sửa chữa tội ấy. Tri kiến của Đại đức là ác xấu, Đại đức hãy từ bỏ tà kiến ác ấy.” Vị ấy đáp như vậy: “Này Đại đức, không có tội gì ở tôi để tôi có thể nhận thấy. Không có tội gì ở tôi để tôi có thể sửa chữa. Không có tà kiến ác gì ở tôi để tôi có thể từ bỏ.” Hội chúng phạt án treo vị ấy về việc không nhìn nhận [tội], hay là về việc không sửa chữa [lỗi], hay là về việc không từ bỏ [tà kiến ác]; [như vậy] là hành sự sai Pháp.

8. Này các Tỳ-khuru, trường hợp vị Tỳ-khuru có tội cần phải được nhìn nhận. Hội chúng, hoặc nhiều vị, hoặc một vị quả trách vị ấy về việc ấy: “Này Đại đức, Đại đức đã phạm tội, Đại đức có nhận thấy tội ấy không?” Vị ấy đáp như vậy: “Này Đại đức, đúng vậy, tôi có nhận thấy.” Hội chúng phạt án treo vị ấy về việc không nhìn nhận tội; [như vậy] là hành sự sai Pháp.

9. Này các Tỳ-khuru, trường hợp vị Tỳ-khuru có tội cần phải được sửa chữa. Hội chúng, hoặc nhiều vị, hoặc một vị quả trách vị ấy về việc ấy: “Này Đại đức, Đại đức đã phạm tội, Đại đức hãy sửa chữa tội ấy.” Vị ấy đáp như vậy: “Này Đại đức, đúng vậy, tôi sẽ sửa chữa.” Hội chúng phạt án treo vị ấy về việc không sửa chữa lỗi; [như vậy] là hành sự sai Pháp.

10. Này các Tỳ-khuru, trường hợp vị Tỳ-khuru có tà kiến ác cần phải được từ bỏ. Hội chúng, hoặc nhiều vị, hoặc một vị quả trách vị ấy về việc ấy: “Này Đại đức, tri kiến của Đại đức là ác xấu, Đại đức hãy từ bỏ tà kiến ác ấy.” Vị ấy đáp như vậy: “Này Đại đức, đúng vậy, tôi sẽ từ bỏ.” Hội chúng phạt án treo vị ấy về việc không từ bỏ tà kiến ác; [như vậy] là hành sự sai Pháp.

11. Này các Tỳ-khuru, trường hợp vị Tỳ-khuru có tội cần phải được nhìn nhận, có tội cần phải được sửa chữa. ...(nt)... có tội cần phải được nhìn nhận, có tà kiến ác cần phải được từ bỏ. ...(nt)... có tội cần phải được sửa chữa, có tà kiến ác cần phải được từ bỏ. ...(nt)... có tội cần phải được nhìn nhận, có tội cần phải được sửa chữa, có tà kiến ác cần phải được từ bỏ. Hội chúng, hoặc nhiều vị, hoặc một vị quả trách vị ấy về việc ấy: “Này Đại đức, Đại đức đã phạm tội, Đại đức có nhận thấy tội ấy không? Đại đức hãy sửa chữa tội ấy. Tri kiến của Đại đức là ác xấu, Đại đức hãy từ bỏ tà kiến ác ấy.” Vị ấy đáp như vậy: “Này Đại đức, đúng vậy, tôi có nhận thấy. Đúng vậy, tôi sẽ sửa chữa. Đúng vậy, tôi sẽ từ bỏ.” Hội chúng phạt án treo vị ấy về việc không nhìn nhận [tội], hay là về việc không sửa chữa [lỗi], hay là về việc không từ bỏ [tà kiến ác]; [như vậy] là hành sự sai Pháp.

12. Nay các Tỳ-khuru, trường hợp vị Tỳ-khuru có tội cần phải được nhìn nhận. Hội chúng, hoặc nhiều vị, hoặc một vị quở trách vị ấy về việc ấy: “Này Đại đức, Đại đức đã phạm tội, Đại đức có nhận thấy tội ấy không?” Vị ấy đáp như vậy: “Này Đại đức, không có tội gì ở tôi để tôi có thể nhận thấy.” Hội chúng phạt án treo vị ấy về việc không nhìn nhận tội; [như vậy] là hành sự đúng Pháp.

13. Nay các Tỳ-khuru, trường hợp vị Tỳ-khuru có tội cần phải được sửa chữa. Hội chúng, hoặc nhiều vị, hoặc một vị quở trách vị ấy về việc ấy: “Này Đại đức, Đại đức đã phạm tội, Đại đức hãy sửa chữa tội ấy.” Vị ấy đáp như vậy: “Không có tội gì ở tôi để tôi có thể sửa chữa.” Hội chúng phạt án treo vị ấy về việc không sửa chữa lỗi; [như vậy] là hành sự đúng Pháp.

14. Nay các Tỳ-khuru, trường hợp vị Tỳ-khuru có tà kiến ác cần phải được từ bỏ. Hội chúng, hoặc nhiều vị, hoặc một vị quở trách vị ấy về việc ấy: “Này Đại đức, tri kiến của Đại đức là ác xấu, Đại đức hãy từ bỏ tà kiến ác ấy.” Vị ấy đáp như vậy: “Không có tà kiến ác gì ở tôi để tôi có thể từ bỏ.” Hội chúng phạt án treo vị ấy về việc không từ bỏ tà kiến ác; [như vậy] là hành sự đúng Pháp.

15. Nay các Tỳ-khuru, trường hợp vị Tỳ-khuru có tội cần phải được nhìn nhận, có tội cần phải được sửa chữa. ...(nt)... có tội cần phải được nhìn nhận, có tà kiến ác cần phải được từ bỏ. ...(nt)... có tội cần phải được sửa chữa, có tà kiến ác cần phải được từ bỏ. ...(nt)... có tội cần phải được nhìn nhận, có tội cần phải được sửa chữa, có tà kiến ác cần phải được từ bỏ. Hội chúng, hoặc nhiều vị, hoặc một vị quở trách vị ấy về việc ấy: “Này Đại đức, Đại đức đã phạm tội, Đại đức có nhận thấy tội ấy không? Đại đức hãy sửa chữa tội ấy. Tri kiến của Đại đức là ác xấu, Đại đức hãy từ bỏ tà kiến ác ấy.” Vị ấy đáp như vậy: “Này Đại đức, không có tội gì ở tôi để tôi có thể nhận thấy. Không có tội gì ở tôi để tôi có thể sửa chữa. Không có tà kiến ác gì ở tôi để tôi có thể từ bỏ.” Hội chúng phạt án treo vị ấy về việc không nhìn nhận [tội], hay là về việc không sửa chữa [lỗi], hay là về việc không từ bỏ [tà kiến ác]; [như vậy] là hành sự đúng Pháp.

16. Khi ấy, Đại đức Upāli đã đi đến gặp đức Thế Tôn, sau khi đến đã đánh lễ đức Thế Tôn rồi ngồi xuống một bên. Khi đã ngồi xuống một bên, Đại đức Upāli đã nói với đức Thế Tôn điều này:

17. – Bạch Ngài, về việc hội chúng hợp nhất thực hiện không có sự hiện diện đối với hành sự cần được thực hiện với sự hiện diện, bạch Ngài có phải việc ấy là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật?

– Nay Upāli, việc ấy là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật.

– Bạch Ngài, về việc hội chúng hợp nhất thực hiện không có sự tra hỏi đối với hành sự cần được thực hiện với sự tra hỏi, ...(nt)... thực hiện không có sự thừa nhận đối với hành sự cần được thực hiện với sự thừa nhận, ...(nt)... ban cho cách hành xử Luật khi không điên cuồng đến vị xứng đáng với cách hành xử Luật bằng sự ghi nhớ, ...(nt)... thực hiện hành sự theo tội của vị ấy đến vị xứng đáng với cách hành xử Luật khi không điên cuồng, ...(nt)... thực hiện hành

sự khiển trách đến vị xứng đáng hành sự theo tội của vị ấy, ...(nt)... thực hiện hành sự chỉ dạy đến vị xứng đáng hành sự khiển trách, ...(nt)... thực hiện hành sự xua đuổi đến vị xứng đáng hành sự chỉ dạy, ...(nt)... thực hiện hành sự hòa giải đến vị xứng đáng hành sự xua đuổi, ...(nt)... thực hiện hành sự án treo đến vị xứng đáng hành sự hòa giải, ...(nt)... ban cho hình phạt *Parivāsa* đến vị xứng đáng hành sự án treo, ...(nt)... đưa về lại [hình phạt] ban đầu vị xứng đáng hình phạt *Parivāsa*, ...(nt)... ban cho hình phạt *Mānatta* đến vị xứng đáng việc đưa về lại [hình phạt] ban đầu, ...(nt)... giải tội cho vị xứng đáng hình phạt *Mānatta*, ...(nt)... ban phép tu lên bậc trên đến vị xứng đáng sự giải tội, [...(nt)... giải tội cho vị xứng đáng tu lên bậc trên], bạch Ngài có phải việc ấy là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật?

– Nay Upāli, việc ấy là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật.

18. Nay Upāli, về việc hội chúng hợp nhất thực hiện không có sự hiện diện đối với hành sự cần được thực hiện với sự hiện diện, này Upāli, như thế là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật. Và như thế, hội chúng có sự vượt quá chức năng. Nay Upāli, về việc hội chúng hợp nhất thực hiện không có sự tra hỏi đối với hành sự cần được thực hiện với sự tra hỏi, ...(nt)... thực hiện không có sự thừa nhận đối với hành sự cần được thực hiện với sự thừa nhận, ...(nt)... ban cho cách hành xử Luật khi không điên cuồng đến vị xứng đáng với cách hành xử Luật bằng sự ghi nhớ, ...(nt)... thực hiện hành sự theo tội của vị ấy đến vị xứng đáng với cách hành xử Luật khi không điên cuồng, ...(nt)... thực hiện hành sự khiển trách đến vị xứng đáng hành sự theo tội của vị ấy, ...(nt)... thực hiện hành sự chỉ dạy đến vị xứng đáng hành sự khiển trách, ...(nt)... thực hiện hành sự xua đuổi đến vị xứng đáng hành sự chỉ dạy, ...(nt)... thực hiện hành sự hòa giải đến vị xứng đáng hành sự xua đuổi, ...(nt)... thực hiện hành sự án treo đến vị xứng đáng hành sự hòa giải, ...(nt)... ban cho hình phạt *Parivāsa* đến vị xứng đáng hành sự án treo, ...(nt)... đưa về lại [hình phạt] ban đầu vị xứng đáng hình phạt *Parivāsa*, ...(nt)... ban cho hình phạt *Mānatta* đến vị xứng đáng việc đưa về lại [hình phạt] ban đầu, ...(nt)... giải tội cho vị xứng đáng hình phạt *Mānatta*, ...(nt)... ban phép tu lên bậc trên đến vị xứng đáng sự giải tội, [...(nt)... giải tội cho vị xứng đáng tu lên bậc trên], này Upāli, như thế là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật. Và như thế, hội chúng có sự vượt quá chức năng.

19. – Bạch Ngài, về việc hội chúng hợp nhất thực hiện có sự hiện diện đối với hành sự cần được thực hiện với sự hiện diện, bạch Ngài, có phải việc ấy là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật?

– Nay Upāli, việc ấy là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật.

– Bạch Ngài, về việc hội chúng hợp nhất thực hiện có sự tra hỏi đối với hành sự cần được thực hiện với sự tra hỏi, ...(nt)... thực hiện có sự thừa nhận đối với hành sự cần được thực hiện với sự thừa nhận, ...(nt)... ban cho cách hành xử Luật bằng sự ghi nhớ đến vị xứng đáng với cách hành xử Luật bằng sự ghi nhớ,

...(nt)... ban cho cách hành xử Luật khi không điên cuồng đến vị xứng đáng với cách hành xử Luật khi không điên cuồng, ...(nt)... thực hiện hành sự theo tội của vị ấy đến vị xứng đáng hành sự theo tội của vị ấy, ...(nt)... thực hiện hành sự khiển trách đến vị xứng đáng hành sự khiển trách, ...(nt)... thực hiện hành sự chỉ dạy đến vị xứng đáng hành sự chỉ dạy, ...(nt)... thực hiện hành sự xua đuổi đến vị xứng đáng hành sự xua đuổi, ...(nt)... thực hiện hành sự hòa giải đến vị xứng đáng hành sự hòa giải, ...(nt)... thực hiện hành sự án treo đến vị xứng đáng hành sự án treo, ...(nt)... ban cho hình phạt *Parivāsa* đến vị xứng đáng hình phạt *Parivāsa*, ...(nt)... đưa về lại [hình phạt] ban đầu vị xứng đáng việc đưa về lại [hình phạt] ban đầu, ...(nt)... ban cho hình phạt *Mānatta* đến vị xứng đáng hình phạt *Mānatta*, ...(nt)... giải tội cho vị xứng đáng sự giải tội, ...(nt)... ban phép tu lên bậc trên đến vị xứng đáng tu lên bậc trên, bạch Ngài, có phải việc ấy là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật?

– Này Upāli, việc ấy là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật.

20. Này Upāli, về việc hội chúng hợp nhất thực hiện có sự hiện diện đối với hành sự cần được thực hiện với sự hiện diện, này Upāli, như thế là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật. Và như thế, hội chúng không có sự vượt quá chức năng. Này Upāli, về việc hội chúng hợp nhất thực hiện có sự tra hỏi đối với hành sự cần được thực hiện với sự tra hỏi, ...(nt)... thực hiện có sự thừa nhận đối với hành sự cần được thực hiện với sự thừa nhận, ...(nt)... ban cho cách hành xử Luật bằng sự ghi nhớ đến vị xứng đáng với cách hành xử Luật bằng sự ghi nhớ, ...(nt)... ban cho cách hành xử Luật khi không điên cuồng đến vị xứng đáng với cách hành xử Luật khi không điên cuồng, ...(nt)... thực hiện hành sự theo tội của vị ấy đến vị xứng đáng hành sự theo tội của vị ấy, ...(nt)... thực hiện hành sự khiển trách đến vị xứng đáng hành sự khiển trách, ...(nt)... thực hiện hành sự chỉ dạy đến vị xứng đáng hành sự chỉ dạy, ...(nt)... thực hiện hành sự xua đuổi đến vị xứng đáng hành sự xua đuổi, ...(nt)... thực hiện hành sự hòa giải đến vị xứng đáng hành sự hòa giải, ...(nt)... thực hiện hành sự án treo đến vị xứng đáng hành sự án treo, ...(nt)... ban cho hình phạt *Parivāsa* đến vị xứng đáng hình phạt *Parivāsa*, ...(nt)... đưa về lại [hình phạt] ban đầu vị xứng đáng việc đưa về lại [hình phạt] ban đầu, ...(nt)... ban cho hình phạt *Mānatta* đến vị xứng đáng hình phạt *Mānatta*, ...(nt)... giải tội cho vị xứng đáng sự giải tội, ...(nt)... ban phép tu lên bậc trên đến vị xứng đáng tu lên bậc trên, này Upāli, như thế là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật. Và như thế, hội chúng không có sự vượt quá chức năng.

21. – Bạch Ngài, về việc hội chúng hợp nhất ban cho cách hành xử Luật khi không điên cuồng đến vị xứng đáng với cách hành xử Luật bằng sự ghi nhớ, ban cho cách hành xử Luật bằng sự ghi nhớ đến vị xứng đáng với cách hành xử Luật khi không điên cuồng, bạch Ngài, có phải việc ấy là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật?

– Này Upāli, việc ấy là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật.

– Bạch Ngài, về việc hội chúng hợp nhất thực hiện hành sự theo tội của vị ấy đến vị xứng đáng với cách hành xử Luật khi không điên cuồng, ban cho cách hành xử Luật khi không điên cuồng đến vị xứng đáng hành sự theo tội của vị ấy, ...(nt)... thực hiện hành sự khiển trách đến vị xứng đáng hành sự theo tội của vị ấy, thực hiện hành sự theo tội của vị ấy đến vị xứng đáng hành sự khiển trách, ...(nt)... thực hiện hành sự chỉ dạy đến vị xứng đáng hành sự khiển trách, thực hiện hành sự khiển trách đến vị xứng đáng hành sự chỉ dạy, ...(nt)... thực hiện hành sự xua đuổi đến vị xứng đáng hành sự chỉ dạy, thực hiện hành sự chỉ dạy đến vị xứng đáng hành sự xua đuổi, ...(nt)... thực hiện hành sự hòa giải đến vị xứng đáng hành sự xua đuổi, thực hiện hành sự xua đuổi đến vị xứng đáng hành sự hòa giải, ...(nt)... thực hiện hành sự án treo đến vị xứng đáng hành sự hòa giải, thực hiện hành sự hòa giải đến vị xứng đáng hành sự án treo, ...(nt)... ban cho hình phạt *Parivāsa* đến vị xứng đáng hành sự án treo, thực hiện hành sự án treo đến vị xứng đáng hình phạt *Parivāsa*, ...(nt)... đưa về lại [hình phạt] ban đầu vị xứng đáng hình phạt *Parivāsa*, ban cho hình phạt *Parivāsa* đến vị xứng đáng việc đưa về lại [hình phạt] ban đầu, ...(nt)... ban cho hình phạt *Mānatta* đến vị xứng đáng việc đưa về lại [hình phạt] ban đầu, đưa về lại [hình phạt] ban đầu vị xứng đáng hình phạt *Mānatta*, ...(nt)... giải tội cho vị xứng đáng hình phạt *Mānatta*, ban cho hình phạt *Mānatta* đến vị xứng đáng sự giải tội, ...(nt)... ban phép tu lên bậc trên đến vị xứng đáng sự giải tội, giải tội cho vị xứng đáng tu lên bậc trên, bạch Ngài, có phải việc ấy là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật?

– Này Upāli, như thế là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật.

22. Này Upāli, về việc hội chúng hợp nhất ban cho cách hành xử Luật khi không điên cuồng, đến vị xứng đáng với cách hành xử Luật bằng sự ghi nhớ, ban cho cách hành xử Luật bằng sự ghi nhớ đến vị xứng đáng với cách hành xử Luật khi không điên cuồng, này Upāli, như thế là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật. Và như thế, hội chúng có sự vượt quá chức năng. Này Upāli, về việc hội chúng hợp nhất thực hiện hành sự theo tội của vị ấy đến vị xứng đáng với cách hành xử Luật khi không điên cuồng, ban cho cách hành xử Luật khi không điên cuồng đến vị xứng đáng hành sự theo tội của vị ấy, ...(nt)... thực hiện hành sự khiển trách đến vị xứng đáng hành sự theo tội của vị ấy, thực hiện hành sự theo tội của vị ấy đến vị xứng đáng hành sự khiển trách, ...(nt)... thực hiện hành sự chỉ dạy đến vị xứng đáng hành sự khiển trách, thực hiện hành sự khiển trách đến vị xứng đáng hành sự chỉ dạy, ...(nt)... thực hiện hành sự xua đuổi đến vị xứng đáng hành sự chỉ dạy, thực hiện hành sự chỉ dạy đến vị xứng đáng hành sự xua đuổi, ...(nt)... thực hiện hành sự hòa giải đến vị xứng đáng hành sự xua đuổi, thực hiện hành sự xua đuổi đến vị xứng đáng hành sự hòa giải, ...(nt)... thực hiện hành sự án treo đến vị xứng đáng hành sự hòa giải, thực hiện hành sự hòa giải đến vị xứng đáng hành sự án treo, ...(nt)... ban cho hình phạt *Parivāsa*

đến vị xứng đáng hành sự án treo, thực hiện hành sự án treo đến vị xứng đáng hình phạt *Parivāsa*, ...(nt)... đưa về lại [hình phạt] ban đầu vị xứng đáng hình phạt *Parivāsa*, ban cho hình phạt *Parivāsa* đến vị xứng đáng việc đưa về lại [hình phạt] ban đầu, ...(nt)... ban cho hình phạt *Mānatta* đến vị xứng đáng việc đưa về lại [hình phạt] ban đầu, đưa về lại [hình phạt] ban đầu vị xứng đáng hình phạt *Mānatta*, ...(nt)... giải tội cho vị xứng đáng hình phạt *Mānatta*, ban cho hình phạt *Mānatta* đến vị xứng đáng sự giải tội, ...(nt)... ban phép tu lên bậc trên đến vị xứng đáng sự giải tội, giải tội cho vị xứng đáng tu lên bậc trên, này Upāli, như thế là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật. Và như thế, hội chúng có sự vượt quá chức năng.

23. – Bạch Ngài, về việc hội chúng hợp nhất ban cho cách hành xử Luật bằng sự ghi nhớ đến vị xứng đáng với cách hành xử Luật bằng sự ghi nhớ, bạch Ngài, có phải việc ấy là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật?

– Này Upāli, việc ấy là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật.

– Bạch Ngài, về việc hội chúng hợp nhất ban cho cách hành xử Luật khi không điên cuồng đến vị xứng đáng với cách hành xử Luật khi không điên cuồng, ...(nt)... thực hiện hành sự theo tội của vị ấy đến vị xứng đáng hành sự theo tội của vị ấy, ...(nt)... thực hiện hành sự khiển trách đến vị xứng đáng hành sự khiển trách, ...(nt)... thực hiện hành sự chỉ dạy đến vị xứng đáng hành sự chỉ dạy, ...(nt)... thực hiện hành sự xua đuổi đến vị xứng đáng hành sự xua đuổi, ...(nt)... thực hiện hành sự hòa giải đến vị xứng đáng hành sự hòa giải, ...(nt)... thực hiện hành sự án treo đến vị xứng đáng hành sự án treo, ...(nt)... ban cho hình phạt *Parivāsa* đến vị xứng đáng hình phạt *Parivāsa*, ...(nt)... đưa về lại [hình phạt] ban đầu vị xứng đáng việc đưa về lại [hình phạt] ban đầu, ...(nt)... ban cho hình phạt *Mānatta* đến vị xứng đáng hình phạt *Mānatta*, ...(nt)... giải tội cho vị xứng đáng sự giải tội, ...(nt)... ban phép tu lên bậc trên đến vị xứng đáng tu lên bậc trên, bạch Ngài, có phải việc ấy là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật?

– Này Upāli, việc ấy là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật.

24. Này Upāli, về việc hội chúng hợp nhất ban cho cách hành xử Luật bằng sự ghi nhớ đến vị xứng đáng với cách hành xử Luật bằng sự ghi nhớ, này Upāli, như thế là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật. Và như thế, hội chúng không có sự vượt quá chức năng. Này Upāli, về việc hội chúng hợp nhất ban cho cách hành xử Luật khi không điên cuồng đến vị xứng đáng với cách hành xử Luật khi không điên cuồng, ...(nt)... thực hiện hành sự theo tội của vị ấy đến vị xứng đáng hành sự theo tội của vị ấy, ...(nt)... thực hiện hành sự khiển trách đến vị xứng đáng hành sự khiển trách, ...(nt)... thực hiện hành sự chỉ dạy đến vị xứng đáng hành sự chỉ dạy, ...(nt)... thực hiện hành sự xua đuổi đến vị xứng đáng hành sự xua đuổi, ...(nt)... thực hiện hành sự hòa giải đến vị xứng đáng hành sự hòa giải, ...(nt)... thực hiện hành sự án treo đến vị xứng đáng hành

sự án treo, ...(nt)... ban cho hình phạt *Parivāsa* đến vị xứng đáng hình phạt *Parivāsa*, ...(nt)... đưa về lại [hình phạt] ban đầu vị xứng đáng việc đưa về lại [hình phạt] ban đầu, ...(nt)... ban cho hình phạt *Mānatta* đến vị xứng đáng hình phạt *Mānatta*, ...(nt)... giải tội cho vị xứng đáng sự giải tội, ...(nt)... ban phép tu lên bậc trên đến vị xứng đáng tu lên bậc trên, này Upāli, như thế là hành sự đúng Pháp, là hành sự đúng Luật. Và như thế, hội chúng không có sự vượt quá chức năng.

25. Sau đó, đức Thế Tôn đã bảo các Tỳ-khuru rằng:

– Này các Tỳ-khuru, về việc hội chúng hợp nhất ban cho cách hành xử Luật khi không điên cuồng đến vị xứng đáng với cách hành xử Luật bằng sự ghi nhớ, này các Tỳ-khuru, như thế là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật. Và như thế, hội chúng có sự vượt quá chức năng. Này các Tỳ-khuru, về việc hội chúng hợp nhất thực hiện hành sự theo tội của vị ấy đến vị xứng đáng với cách hành xử Luật bằng sự ghi nhớ, ...(nt)... thực hiện hành sự khiển trách đến vị xứng đáng với cách hành xử Luật bằng sự ghi nhớ, ...(nt)... thực hiện hành sự chỉ dạy đến vị xứng đáng với cách hành xử Luật bằng sự ghi nhớ, ...(nt)... thực hiện hành sự xua đuổi đến vị xứng đáng với cách hành xử Luật bằng sự ghi nhớ, ...(nt)... thực hiện hành sự hòa giải đến vị xứng đáng với cách hành xử Luật bằng sự ghi nhớ, ...(nt)... thực hiện hành sự án treo đến vị xứng đáng với cách hành xử Luật bằng sự ghi nhớ, ...(nt)... ban cho hình phạt *Parivāsa* đến vị xứng đáng với cách hành xử Luật bằng sự ghi nhớ, ...(nt)... đưa về lại [hình phạt] ban đầu vị xứng đáng với cách hành xử Luật bằng sự ghi nhớ, ...(nt)... ban cho hình phạt *Mānatta* đến vị xứng đáng với cách hành xử Luật bằng sự ghi nhớ, ...(nt)... giải tội cho vị xứng đáng với cách hành xử Luật bằng sự ghi nhớ, ...(nt)... ban phép tu lên bậc trên đến vị xứng đáng với cách hành xử Luật bằng sự ghi nhớ, này các Tỳ-khuru, như thế là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật. Và như thế, hội chúng có sự vượt quá chức năng.

26. Này các Tỳ-khuru, về việc hội chúng hợp nhất ban cho cách hành xử Luật bằng sự ghi nhớ đến vị xứng đáng với cách hành xử Luật khi không điên cuồng, này các Tỳ-khuru, như thế là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật. Và như thế, hội chúng có sự vượt quá chức năng. Này các Tỳ-khuru, về việc hội chúng hợp nhất thực hiện hành sự theo tội của vị ấy đến vị xứng đáng với cách hành xử Luật khi không điên cuồng, ...(nt)... thực hiện hành sự khiển trách đến vị xứng đáng với cách hành xử Luật khi không điên cuồng, ...(nt)... thực hiện hành sự chỉ dạy đến vị xứng đáng với cách hành xử Luật khi không điên cuồng, ...(nt)... thực hiện hành sự xua đuổi đến vị xứng đáng với cách hành xử Luật khi không điên cuồng, ...(nt)... thực hiện hành sự hòa giải đến vị xứng đáng với cách hành xử Luật khi không điên cuồng, ...(nt)... thực hiện hành sự án treo đến vị xứng đáng với cách hành xử Luật khi không điên cuồng, ...(nt)... ban cho hình phạt *Parivāsa* đến vị xứng đáng với cách hành xử Luật khi không điên cuồng, ...(nt)... đưa về lại [hình phạt] ban đầu vị xứng đáng với cách hành xử

Luật khi không điên cuồng, ...(nt)... ban cho hình phạt *Mānatta* đến vị xứng đáng với cách hành xử Luật khi không điên cuồng, ...(nt)... giải tội cho vị xứng đáng với cách hành xử Luật khi không điên cuồng, ...(nt)... ban phép tu lên bậc trên đến vị xứng đáng với cách hành xử Luật khi không điên cuồng, này các Tỳ-khuru, như thế là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật. Và như thế, hội chúng có sự vượt quá chức năng.

27. Này các Tỳ-khuru, về việc hội chúng hợp nhất [ban cho cách hành xử Luật bằng sự ghi nhớ] đến vị xứng đáng hành sự theo tội của vị ấy, ...(nt)... đến vị xứng đáng hành sự khiển trách, ...(nt)... đến vị xứng đáng hành sự chỉ dạy, ...(nt)... đến vị xứng đáng hành sự xua đuổi, ...(nt)... đến vị xứng đáng hành sự hòa giải, ...(nt)... đến vị xứng đáng hành sự án treo, ...(nt)... đến vị xứng đáng hình phạt *Parivāsa*, ...(nt)... đến vị xứng đáng việc đưa về lại [hình phạt] ban đầu, ...(nt)... đến vị xứng đáng hình phạt *Mānatta*, ...(nt)... đến vị xứng đáng sự giải tội, ...(nt)... này các Tỳ-khuru, như thế là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật. Và như thế, hội chúng có sự vượt quá chức năng.

28. Này các Tỳ-khuru, về việc hội chúng hợp nhất ban cho cách hành xử Luật bằng sự ghi nhớ đến vị xứng đáng tu lên bậc trên, ...(nt)... ban cho cách hành xử Luật khi không điên cuồng đến vị xứng đáng tu lên bậc trên, ...(nt)... thực hiện hành sự theo tội của vị ấy đến vị xứng đáng tu lên bậc trên, ...(nt)... thực hiện hành sự khiển trách đến vị xứng đáng tu lên bậc trên, ...(nt)... thực hiện hành sự chỉ dạy đến vị xứng đáng tu lên bậc trên, ...(nt)... thực hiện hành sự xua đuổi đến vị xứng đáng tu lên bậc trên, ...(nt)... thực hiện hành sự hòa giải đến vị xứng đáng tu lên bậc trên, ...(nt)... thực hiện hành sự án treo đến vị xứng đáng tu lên bậc trên, ...(nt)... ban cho hình phạt *Parivāsa* đến vị xứng đáng tu lên bậc trên, ...(nt)... đưa về lại [hình phạt] ban đầu vị xứng đáng tu lên bậc trên, ...(nt)... ban cho hình phạt *Mānatta* đến vị xứng đáng tu lên bậc trên, ...(nt)... giải tội cho vị xứng đáng tu lên bậc trên, này các Tỳ-khuru, như thế là hành sự sai Pháp, là hành sự sai Luật. Và như thế, hội chúng có sự vượt quá chức năng.

Tụng phẩm về những câu hỏi của Upāli là thứ nhì.

1. Này các Tỳ-khuru, trường hợp vị Tỳ-khuru là vị thường gây nên các sự xung đột, cãi cọ, tranh luận, nói chuyện nhảm nhí và tranh tụng ở hội chúng. Nếu ở đó, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này là vị thường gây nên các sự xung đột, cãi cọ, tranh luận, nói chuyện nhảm nhí và tranh tụng ở hội chúng, vậy chúng ta hãy thực hiện hành sự khiển trách đến vị này.” Các vị ấy thực hiện hành sự khiển trách đến vị ấy sai Pháp theo phe nhóm.

2. Vị ấy từ trú xứ ấy đi đến trú xứ khác. Tại nơi ấy, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này đã được hội chúng thực hiện

hành sự khiến trách sai Pháp theo phe nhóm, vậy chúng ta hãy thực hiện hành sự khiến trách đến vị này.” Các vị ấy thực hiện hành sự khiến trách đến vị ấy sai Pháp có sự hợp nhất.

3. Vị ấy lại từ trú xứ ấy đi đến trú xứ khác. Tại nơi ấy, các vị Tỳ-khuru cũng [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này đã được hội chúng thực hiện hành sự khiến trách sai Pháp có sự hợp nhất, vậy chúng ta hãy thực hiện hành sự khiến trách đến vị này.” Các vị ấy thực hiện hành sự khiến trách đến vị ấy đúng Pháp theo phe nhóm.

4. Vị ấy lại từ trú xứ ấy đi đến trú xứ khác. Tại nơi ấy, các vị Tỳ-khuru cũng [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này đã được hội chúng thực hiện hành sự khiến trách đúng Pháp theo phe nhóm, vậy chúng ta hãy thực hiện hành sự khiến trách đến vị này.” Các vị ấy thực hiện hành sự khiến trách đến vị ấy có vẻ ngoài đúng Pháp theo phe nhóm.

5. Vị ấy lại từ trú xứ ấy đi đến trú xứ khác. Tại nơi ấy, các vị Tỳ-khuru cũng [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này đã được hội chúng thực hiện hành sự khiến trách có vẻ ngoài đúng Pháp theo phe nhóm, vậy chúng ta hãy thực hiện hành sự khiến trách đến vị này.” Các vị ấy thực hiện hành sự khiến trách đến vị ấy có vẻ ngoài đúng Pháp có sự hợp nhất.

6. Này các Tỳ-khuru, trường hợp vị Tỳ-khuru là vị thường gây nên các sự xung đột, cãi cọ, tranh luận, nói chuyện nhảm nhí và tranh tụng ở hội chúng. Nếu ở đó, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này là vị thường gây nên các sự xung đột, cãi cọ, tranh luận, nói chuyện nhảm nhí và tranh tụng ở hội chúng, vậy chúng ta hãy thực hiện hành sự khiến trách đến vị này.” Các vị ấy thực hiện hành sự khiến trách đến vị ấy sai Pháp có sự hợp nhất.

7. Vị ấy từ trú xứ ấy đi đến trú xứ khác. Tại nơi ấy, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này đã được hội chúng thực hiện hành sự khiến trách sai Pháp có sự hợp nhất, vậy chúng ta hãy thực hiện hành sự khiến trách đến vị này.” Các vị ấy thực hiện hành sự khiến trách đến vị ấy đúng Pháp theo phe nhóm.

8. Vị ấy lại từ trú xứ ấy đi đến trú xứ khác. Tại nơi ấy, các vị Tỳ-khuru cũng [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này đã được hội chúng thực hiện hành sự khiến trách đúng Pháp theo phe nhóm, vậy chúng ta hãy thực hiện hành sự khiến trách đến vị này.” Các vị ấy thực hiện hành sự khiến trách đến vị ấy có vẻ ngoài đúng Pháp theo phe nhóm.

9. Vị ấy lại từ trú xứ ấy đi đến trú xứ khác. Tại nơi ấy, các vị Tỳ-khuru cũng [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này đã được hội chúng thực hiện hành sự khiến trách có vẻ ngoài đúng Pháp theo phe nhóm, vậy chúng ta hãy thực hiện hành sự khiến trách đến vị này.” Các vị ấy thực hiện hành sự khiến trách đến vị ấy có vẻ ngoài đúng Pháp có sự hợp nhất.

10. Vị ấy lại từ trú xứ ấy đi đến trú xứ khác. Tại nơi ấy, các vị Tỳ-khuru cũng [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này đã được hội chúng thực hiện hành sự khiển trách có vẻ ngoài đúng Pháp có sự hợp nhất, vậy chúng ta hãy thực hiện hành sự khiển trách đến vị này.” Các vị ấy thực hiện hành sự khiển trách đến vị ấy sai Pháp theo phe nhóm.

11. Này các Tỳ-khuru, trường hợp vị Tỳ-khuru là vị thường gây nên các sự xung đột, cãi cọ, tranh luận, nói chuyện nhảm nhí và tranh tụng ở hội chúng. Nếu ở đó, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này là vị thường gây nên các sự xung đột, cãi cọ, tranh luận, nói chuyện nhảm nhí và tranh tụng ở hội chúng, vậy chúng ta hãy thực hiện hành sự khiển trách đến vị này.” Các vị ấy thực hiện hành sự khiển trách đến vị ấy đúng Pháp theo phe nhóm.

12. Vị ấy từ trú xứ ấy đi đến trú xứ khác. Tại nơi ấy, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này đã được hội chúng thực hiện hành sự khiển trách đúng Pháp theo phe nhóm, vậy chúng ta hãy thực hiện hành sự khiển trách đến vị này.” Các vị ấy thực hiện hành sự khiển trách đến vị ấy có vẻ ngoài đúng Pháp theo phe nhóm.

13. Vị ấy lại từ trú xứ ấy đi đến trú xứ khác. Tại nơi ấy, các vị Tỳ-khuru cũng [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này đã được hội chúng thực hiện hành sự khiển trách có vẻ ngoài đúng Pháp theo phe nhóm, vậy chúng ta hãy thực hiện hành sự khiển trách đến vị này.” Các vị ấy thực hiện hành sự khiển trách đến vị ấy có vẻ ngoài đúng Pháp có sự hợp nhất.

14. Vị ấy lại từ trú xứ ấy đi đến trú xứ khác. Tại nơi ấy, các vị Tỳ-khuru cũng [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này đã được hội chúng thực hiện hành sự khiển trách có vẻ ngoài đúng Pháp có sự hợp nhất, vậy chúng ta hãy thực hiện hành sự khiển trách đến vị này.” Các vị ấy thực hiện hành sự khiển trách đến vị ấy sai Pháp theo phe nhóm.

15. Vị ấy lại từ trú xứ ấy đi đến trú xứ khác. Tại nơi ấy, các vị Tỳ-khuru cũng [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này đã được hội chúng thực hiện hành sự khiển trách sai Pháp theo phe nhóm, vậy chúng ta hãy thực hiện hành sự khiển trách đến vị này.” Các vị ấy thực hiện hành sự khiển trách đến vị ấy sai Pháp có sự hợp nhất.

16. Này các Tỳ-khuru, trường hợp vị Tỳ-khuru là vị thường gây nên các sự xung đột, cãi cọ, tranh luận, nói chuyện nhảm nhí và tranh tụng ở hội chúng. Nếu ở đó, các vị Tỳ-khuru cũng [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này là vị thường gây nên các sự xung đột, cãi cọ, tranh luận, nói chuyện nhảm nhí và tranh tụng ở hội chúng, vậy chúng ta hãy thực hiện hành sự khiển trách đến vị này.” Các vị ấy thực hiện hành sự khiển trách đến vị ấy có vẻ ngoài đúng Pháp theo phe nhóm.

17. Vị ấy từ trú xứ ấy đi đến trú xứ khác. Tại nơi ấy, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này đã được hội chúng thực hiện hành sự khiển trách có vẻ ngoài đúng Pháp theo phe nhóm, vậy chúng ta hãy thực hiện hành sự khiển trách đến vị này.” Các vị ấy thực hiện hành sự khiển trách đến vị ấy có vẻ ngoài đúng Pháp có sự hợp nhất.

18. Vị ấy lại từ trú xứ ấy đi đến trú xứ khác. Tại nơi ấy, các vị Tỳ-khuru cũng [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này đã được hội chúng thực hiện hành sự khiển trách có vẻ ngoài đúng Pháp có sự hợp nhất, vậy chúng ta hãy thực hiện hành sự khiển trách đến vị này.” Các vị ấy thực hiện hành sự khiển trách đến vị ấy sai Pháp theo phe nhóm.

19. Vị ấy lại từ trú xứ ấy đi đến trú xứ khác. Tại nơi ấy, các vị Tỳ-khuru cũng [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này đã được hội chúng thực hiện hành sự khiển trách sai Pháp theo phe nhóm, vậy chúng ta hãy thực hiện hành sự khiển trách đến vị này.” Các vị ấy thực hiện hành sự khiển trách đến vị ấy sai Pháp có sự hợp nhất.

20. Vị ấy lại từ trú xứ ấy đi đến trú xứ khác. Tại nơi ấy, các vị Tỳ-khuru cũng [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này đã được hội chúng thực hiện hành sự khiển trách sai Pháp có sự hợp nhất, vậy chúng ta hãy thực hiện hành sự khiển trách đến vị này.” Các vị ấy thực hiện hành sự khiển trách đến vị ấy đúng Pháp theo phe nhóm.

21. Này các Tỳ-khuru, trường hợp vị Tỳ-khuru là vị thường gây nên các sự xung đột, cãi cọ, tranh luận, nói chuyện nhảm nhí và tranh tụng ở hội chúng. Nếu ở đó, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này là vị thường gây nên các sự xung đột, cãi cọ, tranh luận, nói chuyện nhảm nhí và tranh tụng ở hội chúng, vậy chúng ta hãy thực hiện hành sự khiển trách đến vị này.” Các vị ấy thực hiện hành sự khiển trách đến vị ấy có vẻ ngoài đúng Pháp có sự hợp nhất.

22. Vị ấy từ trú xứ ấy đi đến trú xứ khác. Tại nơi ấy, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này đã được hội chúng thực hiện hành sự khiển trách có vẻ ngoài đúng Pháp có sự hợp nhất, vậy chúng ta hãy thực hiện hành sự khiển trách đến vị này.” Các vị ấy thực hiện hành sự khiển trách đến vị ấy sai Pháp theo phe nhóm.

23. Vị ấy lại từ trú xứ ấy đi đến trú xứ khác. Tại nơi ấy, các vị Tỳ-khuru cũng [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này đã được hội chúng thực hiện hành sự khiển trách sai Pháp theo phe nhóm, vậy chúng ta hãy thực hiện hành sự khiển trách đến vị này.” Các vị ấy thực hiện hành sự khiển trách đến vị ấy sai Pháp có sự hợp nhất.

24. Vị ấy lại từ trú xứ ấy đi đến trú xứ khác. Tại nơi ấy, các vị Tỳ-khuru cũng [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này đã được hội chúng thực

hiện hành sự khiển trách sai Pháp có sự hợp nhất, vậy chúng ta hãy thực hiện hành sự khiển trách đến vị này.” Các vị ấy thực hiện hành sự khiển trách đến vị ấy đúng Pháp theo phe nhóm.

25. Vị ấy lại từ trú xứ ấy đi đến trú xứ khác. Tại nơi ấy, các vị Tỳ-khuru cũng [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này đã được hội chúng thực hiện hành sự khiển trách đúng Pháp theo phe nhóm, vậy chúng ta hãy thực hiện hành sự khiển trách đến vị này.” Các vị ấy thực hiện hành sự khiển trách đến vị ấy có vẻ ngoài đúng Pháp theo phe nhóm.

26. Này các Tỳ-khuru, trường hợp vị Tỳ-khuru là ngu si, thiếu kinh nghiệm, phạm nhiều tội, không có giới hạn [về tội], sống thân cận với các gia chủ bằng những giao thiệp không đúng đắn với hàng tại gia. Nếu ở đó, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này là ngu si, thiếu kinh nghiệm, phạm nhiều tội, không có giới hạn [về tội], sống thân cận với các gia chủ bằng những giao thiệp không đúng đắn với hàng tại gia, vậy chúng ta hãy thực hiện hành sự chỉ dạy đến vị này.” Các vị ấy thực hiện hành sự chỉ dạy đến vị ấy sai Pháp theo phe nhóm.

27. Vị ấy từ trú xứ ấy đi đến trú xứ khác. Tại nơi ấy, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này đã được hội chúng thực hiện hành sự chỉ dạy sai Pháp theo phe nhóm, vậy chúng ta hãy thực hiện hành sự chỉ dạy đến vị này.” Các vị ấy thực hiện hành sự chỉ dạy đến vị ấy sai Pháp có sự hợp nhất...(nt)... đúng Pháp theo phe nhóm...(nt)... có vẻ ngoài đúng Pháp theo phe nhóm...(nt)... có vẻ ngoài đúng Pháp có sự hợp nhất. [Nên thực hiện sự luân phiên tương tự phần dưới].

28. Này các Tỳ-khuru, trường hợp vị Tỳ-khuru là vị làm hư hỏng các gia đình và có hạnh kiểm xấu xa. Nếu ở đó, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này là vị làm hư hỏng các gia đình và có hạnh kiểm xấu xa, vậy chúng ta hãy thực hiện hành sự xua đuổi đến vị này.” Các vị ấy thực hiện hành sự xua đuổi đến vị ấy sai Pháp theo phe nhóm.

29. Vị ấy từ trú xứ ấy đi đến trú xứ khác. Tại nơi ấy, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này đã được hội chúng thực hiện hành sự xua đuổi theo phe nhóm sai Pháp, vậy chúng ta hãy thực hiện hành sự xua đuổi đến vị này.” Các vị ấy thực hiện hành sự xua đuổi đến vị ấy sai Pháp có sự hợp nhất...(nt)... đúng Pháp theo phe nhóm...(nt)... có vẻ ngoài đúng Pháp theo phe nhóm...(nt)... có vẻ ngoài đúng Pháp có sự hợp nhất. [Nên thực hiện sự luân phiên].

30. Này các Tỳ-khuru, trường hợp vị Tỳ-khuru mắng nhiếc, nói xấu các gia chủ. Nếu ở đó, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này mắng nhiếc, nói xấu các gia chủ, vậy chúng ta hãy thực hiện hành sự hòa giải đến vị này.” Các vị ấy thực hiện hành sự hòa giải đến vị ấy sai Pháp theo phe nhóm.

31. Vị ấy từ trú xứ ấy đi đến trú xứ khác. Tại nơi ấy, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này đã được hội chúng thực hiện hành sự hòa giải sai Pháp theo phe nhóm, vậy chúng ta hãy thực hiện hành sự hòa giải đến vị này.” Các vị ấy thực hiện hành sự hòa giải đến vị ấy sai Pháp có sự hợp nhất ...(nt)... đúng Pháp theo phe nhóm ...(nt)... có vẻ ngoài đúng Pháp theo phe nhóm ...(nt)... có vẻ ngoài đúng Pháp có sự hợp nhất. [Nên thực hiện sự luân phiên].

32. Này các Tỳ-khuru, trường hợp vị Tỳ-khuru sau khi phạm tội lại không muốn nhìn nhận tội. Nếu ở đó, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này sau khi phạm tội lại không muốn nhìn nhận tội, vậy chúng ta hãy thực hiện hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội đến vị này.” Các vị ấy thực hiện hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội đến vị ấy sai Pháp theo phe nhóm.

33. Vị ấy từ trú xứ ấy đi đến trú xứ khác. Tại nơi ấy, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này đã được hội chúng thực hiện hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội sai Pháp theo phe nhóm, vậy chúng ta hãy thực hiện hành sự án treo, về việc không nhìn nhận tội đến vị này.” Các vị ấy thực hiện hành sự án treo, về việc không nhìn nhận tội đến vị ấy sai Pháp có sự hợp nhất ...(nt)... đúng Pháp theo phe nhóm ...(nt)... có vẻ ngoài đúng Pháp theo phe nhóm ...(nt)... có vẻ ngoài đúng Pháp có sự hợp nhất. [Nên thực hiện sự luân phiên].

34. Này các Tỳ-khuru, trường hợp vị Tỳ-khuru sau khi phạm tội lại không muốn sửa chữa lỗi. Nếu ở đó, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này sau khi phạm tội lại không muốn sửa chữa lỗi, vậy chúng ta hãy thực hiện hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi đến vị này.” Các vị ấy thực hiện hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi đến vị ấy sai Pháp theo phe nhóm.

35. Vị ấy từ trú xứ ấy đi đến trú xứ khác. Tại nơi ấy, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này đã được hội chúng thực hiện hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi sai Pháp theo phe nhóm, vậy chúng ta hãy thực hiện hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi đến vị này.” Các vị ấy thực hiện hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi đến vị ấy sai Pháp có sự hợp nhất ...(nt)... đúng Pháp theo phe nhóm ...(nt)... có vẻ ngoài đúng Pháp theo phe nhóm ...(nt)... có vẻ ngoài đúng Pháp có sự hợp nhất. [Nên thực hiện sự luân phiên].

36. Này các Tỳ-khuru, trường hợp vị Tỳ-khuru không muốn từ bỏ tà kiến ác. Nếu ở đó, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này không muốn từ bỏ tà kiến ác, vậy chúng ta hãy thực hiện hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác đến vị này.” Các vị ấy thực hiện hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác đến vị ấy sai Pháp theo phe nhóm.

37. Vị ấy từ trú xứ ấy đi đến trú xứ khác. Tại nơi ấy, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này đã được hội chúng thực hiện hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác sai Pháp theo phe nhóm, vậy chúng ta hãy thực hiện hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác đến vị này.” Các vị ấy thực hiện hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác đến vị ấy sai Pháp có sự hợp nhất...(nt)... đúng Pháp theo phe nhóm...(nt)... có vẻ ngoài đúng Pháp theo phe nhóm...(nt)... có vẻ ngoài đúng Pháp có sự hợp nhất. [Nên thực hiện sự luân phiên].

38. Này các Tỳ-khuru, trường hợp được hội chúng thực hiện hành sự khiển trách, vị Tỳ-khuru làm phận sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phận để sửa đổi, rồi thỉnh cầu sự thu hồi hành sự khiển trách.

39. Nếu ở đó, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, được hội chúng thực hiện hành sự khiển trách, vị Tỳ-khuru này làm phận sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phận để sửa đổi, giờ thỉnh cầu sự thu hồi hành sự khiển trách, vậy chúng ta hãy thu hồi hành sự khiển trách cho vị này.” Các vị ấy thu hồi hành sự khiển trách cho vị ấy sai Pháp theo phe nhóm.

40. Vị ấy từ trú xứ ấy đi đến trú xứ khác. Tại nơi ấy, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này đã được hội chúng thu hồi hành sự khiển trách sai Pháp theo phe nhóm, vậy chúng ta hãy thu hồi hành sự khiển trách cho vị này.” Các vị ấy thu hồi hành sự khiển trách cho vị ấy sai Pháp có sự hợp nhất.

41. Vị ấy lại từ trú xứ ấy đi đến trú xứ khác. Tại nơi ấy, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này đã được hội chúng thu hồi hành sự khiển trách sai Pháp có sự hợp nhất, vậy chúng ta hãy thu hồi hành sự khiển trách cho vị này.” Các vị ấy thu hồi hành sự khiển trách cho vị ấy đúng Pháp theo phe nhóm.

42. Vị ấy lại từ trú xứ ấy đi đến trú xứ khác. Tại nơi ấy, các vị Tỳ-khuru cũng [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này đã được hội chúng thu hồi hành sự khiển trách đúng Pháp theo phe nhóm, vậy chúng ta hãy thu hồi hành sự khiển trách cho vị này.” Các vị ấy thu hồi hành sự khiển trách cho vị ấy có vẻ ngoài đúng Pháp theo phe nhóm.

43. Vị ấy lại từ trú xứ ấy đi đến trú xứ khác. Tại nơi ấy, các vị Tỳ-khuru cũng [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này đã được hội chúng thu hồi hành sự khiển trách có vẻ ngoài đúng Pháp theo phe nhóm, vậy chúng ta hãy thu hồi hành sự khiển trách cho vị này.” Các vị ấy thu hồi hành sự khiển trách cho vị ấy có vẻ ngoài đúng Pháp có sự hợp nhất.

44. Này các Tỳ-khuru, trường hợp được hội chúng thực hiện hành sự khiển trách, vị Tỳ-khuru làm phận sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phận để sửa đổi, rồi thỉnh cầu sự thu hồi hành sự khiển trách.

45. Nếu ở đó, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, được hội chúng thực hiện hành sự khiển trách, vị Tỳ-khuru này làm phận sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phận để sửa đổi, giờ thỉnh cầu sự thu hồi hành sự khiển trách, vậy chúng ta hãy thu hồi hành sự khiển trách cho vị này.” Các vị ấy thu hồi hành sự khiển trách cho vị ấy sai Pháp có sự hợp nhất.

46. Vị ấy từ trú xứ ấy đi đến trú xứ khác. Tại nơi ấy, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này đã được hội chúng thu hồi hành sự khiển trách sai Pháp có sự hợp nhất, vậy chúng ta hãy thu hồi hành sự khiển trách cho vị này.” Các vị ấy thu hồi hành sự khiển trách cho vị ấy đúng Pháp theo phe nhóm.

47. Vị ấy lại từ trú xứ ấy đi đến trú xứ khác. Tại nơi ấy, các vị Tỳ-khuru cũng [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này đã được hội chúng thu hồi hành sự khiển trách đúng Pháp theo phe nhóm, vậy chúng ta hãy thu hồi hành sự khiển trách cho vị này.” Các vị ấy thu hồi hành sự khiển trách cho vị ấy có vẻ ngoài đúng Pháp theo phe nhóm.

48. Vị ấy lại từ trú xứ ấy đi đến trú xứ khác. Tại nơi ấy, các vị Tỳ-khuru cũng [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này đã được hội chúng thu hồi hành sự khiển trách có vẻ ngoài đúng Pháp theo phe nhóm, vậy chúng ta hãy thu hồi hành sự khiển trách cho vị này.” Các vị ấy thu hồi hành sự khiển trách cho vị ấy có vẻ ngoài đúng Pháp có sự hợp nhất.

49. Vị ấy lại từ trú xứ ấy đi đến trú xứ khác. Tại nơi ấy, các vị Tỳ-khuru cũng [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này đã được hội chúng thu hồi hành sự khiển trách có vẻ ngoài đúng Pháp có sự hợp nhất, vậy chúng ta hãy thu hồi hành sự khiển trách cho vị này.” Các vị ấy thu hồi hành sự khiển trách cho vị ấy sai Pháp theo phe nhóm.

50. Này các Tỳ-khuru, trường hợp được hội chúng thực hiện hành sự khiển trách, vị Tỳ-khuru làm phận sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phận để sửa đổi, rồi thỉnh cầu sự thu hồi hành sự khiển trách.

51. Nếu ở đó, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, được hội chúng thực hiện hành sự khiển trách, vị Tỳ-khuru này làm phận sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phận để sửa đổi, giờ thỉnh cầu sự thu hồi hành sự khiển trách, vậy chúng ta hãy thu hồi hành sự khiển trách cho vị này.” Các vị ấy thu hồi hành sự khiển trách cho vị ấy đúng Pháp theo phe nhóm.

52. Vị ấy từ trú xứ ấy đi đến trú xứ khác. Tại nơi ấy, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này đã được hội chúng thu hồi hành sự khiển trách đúng Pháp theo phe nhóm, vậy chúng ta hãy thu hồi hành sự khiển trách cho vị này.” Các vị ấy thu hồi hành sự khiển trách cho vị ấy có vẻ ngoài đúng Pháp theo phe nhóm.

53. Vị ấy lại từ trú xứ ấy đi đến trú xứ khác. Tại nơi ấy, các vị Tỳ-khuru cũng [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này đã được hội chúng

thu hồi hành sự khiển trách có vẻ ngoài đúng Pháp theo phe nhóm, vậy chúng ta hãy thu hồi hành sự khiển trách cho vị này.” Các vị ấy thu hồi hành sự khiển trách cho vị ấy có vẻ ngoài đúng Pháp có sự hợp nhất.

54. Vị ấy lại từ trú xứ ấy đi đến trú xứ khác. Tại nơi ấy, các vị Tỳ-khuru cũng [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này đã được hội chúng thu hồi hành sự khiển trách có vẻ ngoài đúng Pháp có sự hợp nhất, vậy chúng ta hãy thu hồi hành sự khiển trách cho vị này.” Các vị ấy thu hồi hành sự khiển trách cho vị ấy sai Pháp theo phe nhóm.

55. Vị ấy lại từ trú xứ ấy đi đến trú xứ khác. Tại nơi ấy, các vị Tỳ-khuru cũng [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này đã được hội chúng thu hồi hành sự khiển trách sai Pháp theo phe nhóm, vậy chúng ta hãy thu hồi hành sự khiển trách cho vị này.” Các vị ấy thu hồi hành sự khiển trách cho vị ấy sai Pháp có sự hợp nhất.

56. Này các Tỳ-khuru, trường hợp được hội chúng thực hiện hành sự khiển trách, vị Tỳ-khuru làm phận sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phận để sửa đổi, rồi thỉnh cầu sự thu hồi hành sự khiển trách.

57. Nếu ở đó, các Tỳ-khuru bàn như vậy: “Này các Đại đức, được hội chúng thực hiện hành sự khiển trách, vị Tỳ-khuru này làm phận sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phận để sửa đổi, giờ thỉnh cầu sự thu hồi hành sự khiển trách, vậy chúng ta hãy thu hồi hành sự khiển trách cho vị này.” Các vị ấy thu hồi hành sự khiển trách cho vị ấy có vẻ ngoài đúng Pháp theo phe nhóm.

58. Vị ấy từ trú xứ ấy đi đến trú xứ khác. Tại nơi ấy, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này đã được hội chúng thu hồi hành sự khiển trách có vẻ ngoài đúng Pháp theo phe nhóm, vậy chúng ta hãy thu hồi hành sự khiển trách cho vị này.” Các vị ấy thu hồi hành sự khiển trách cho vị ấy có vẻ ngoài đúng Pháp có sự hợp nhất.

59. Vị ấy lại từ trú xứ ấy đi đến trú xứ khác. Tại nơi ấy, các vị Tỳ-khuru cũng [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này đã được hội chúng thu hồi hành sự khiển trách có vẻ ngoài đúng Pháp có sự hợp nhất, vậy chúng ta hãy thu hồi hành sự khiển trách cho vị này.” Các vị ấy thu hồi hành sự khiển trách cho vị ấy sai Pháp theo phe nhóm.

60. Vị ấy lại từ trú xứ ấy đi đến trú xứ khác. Tại nơi ấy, các vị Tỳ-khuru cũng [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này đã được hội chúng thu hồi hành sự khiển trách sai Pháp theo phe nhóm, vậy chúng ta hãy thu hồi hành sự khiển trách cho vị này.” Các vị ấy thu hồi hành sự khiển trách cho vị ấy sai Pháp có sự hợp nhất.

61. Vị ấy lại từ trú xứ ấy đi đến trú xứ khác. Tại nơi ấy, các vị Tỳ-khuru cũng [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này đã được hội chúng thu hồi hành sự khiển trách sai Pháp có sự hợp nhất, vậy chúng ta hãy thu hồi hành

sự khiển trách cho vị này.” Các vị ấy thu hồi hành sự khiển trách cho vị ấy đúng Pháp theo phe nhóm.

62. Nay các Tỳ-khuru, trường hợp được hội chúng thực hiện hành sự khiển trách, vị Tỳ-khuru làm phạm sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phạm để sửa đổi, rồi thỉnh cầu sự thu hồi hành sự khiển trách.

63. Nếu ở đó, các Tỳ-khuru bàn như vậy: “Này các Đại đức, được hội chúng thực hiện hành sự khiển trách, vị Tỳ-khuru này làm phạm sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phạm để sửa đổi, giờ thỉnh cầu sự thu hồi hành sự khiển trách, vậy chúng ta hãy thu hồi hành sự khiển trách cho vị này.” Các vị ấy thu hồi hành sự khiển trách cho vị ấy có vẻ ngoài đúng Pháp có sự hợp nhất.

64. Vị ấy từ trú xứ ấy đi đến trú xứ khác. Tại nơi ấy, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này đã được hội chúng thu hồi hành sự khiển trách có vẻ ngoài đúng Pháp có sự hợp nhất, vậy chúng ta hãy thu hồi hành sự khiển trách cho vị này.” Các vị ấy thu hồi hành sự khiển trách cho vị ấy sai Pháp theo phe nhóm.

65. Vị ấy lại từ trú xứ ấy đi đến trú xứ khác. Tại nơi ấy, các vị Tỳ-khuru cũng [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này đã được hội chúng thu hồi hành sự khiển trách sai Pháp theo phe nhóm, vậy chúng ta hãy thu hồi hành sự khiển trách cho vị này.” Các vị ấy thu hồi hành sự khiển trách cho vị ấy sai Pháp có sự hợp nhất.

66. Vị ấy lại từ trú xứ ấy đi đến trú xứ khác. Tại nơi ấy, các vị Tỳ-khuru cũng [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này đã được hội chúng thu hồi hành sự khiển trách sai Pháp có sự hợp nhất, vậy chúng ta hãy thu hồi hành sự khiển trách cho vị này.” Các vị ấy thu hồi hành sự khiển trách cho vị ấy đúng Pháp theo phe nhóm.

67. Vị ấy lại từ trú xứ ấy đi đến trú xứ khác. Tại nơi ấy, các vị Tỳ-khuru cũng [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này đã được hội chúng thu hồi hành sự khiển trách đúng Pháp theo phe nhóm, vậy chúng ta hãy thu hồi hành sự khiển trách cho vị này.” Các vị ấy thu hồi hành sự khiển trách cho vị ấy có vẻ ngoài đúng Pháp theo phe nhóm.

68. Nay các Tỳ-khuru, trường hợp được hội chúng thực hiện hành sự chỉ dạy, vị Tỳ-khuru làm phạm sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phạm để sửa đổi, rồi thỉnh cầu sự thu hồi hành sự chỉ dạy.

69. Nếu ở đó, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, được hội chúng thực hiện hành sự chỉ dạy, vị Tỳ-khuru này làm phạm sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phạm để sửa đổi, giờ thỉnh cầu sự thu hồi hành sự chỉ dạy, vậy chúng ta hãy thu hồi hành sự chỉ dạy cho vị này.” Các vị ấy thu hồi hành sự chỉ dạy cho vị ấy sai Pháp theo phe nhóm.

70. Vị ấy từ trú xứ ấy đi đến trú xứ khác. Tại nơi ấy, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này đã được hội chúng thu hồi

hành sự chỉ dạy sai Pháp theo phe nhóm, vậy chúng ta hãy thu hồi hành sự chỉ dạy cho vị này.” Các vị ấy thu hồi hành sự chỉ dạy cho vị ấy sai Pháp có sự hợp nhất...(nt)... đúng Pháp theo phe nhóm...(nt)... có vẻ ngoài đúng Pháp theo phe nhóm...(nt)... có vẻ ngoài đúng Pháp có sự hợp nhất. [Nên thực hiện sự luân phiên].

71. Nay các Tỳ-khuru, trường hợp được hội chúng thực hiện hành sự xua đuổi, vị Tỳ-khuru làm phạm sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phạm để sửa đổi, rồi thỉnh cầu sự thu hồi hành sự xua đuổi.

72. Nếu ở đó, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Nay các Đại đức, được hội chúng thực hiện hành sự xua đuổi, vị Tỳ-khuru này làm phạm sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phạm để sửa đổi, giờ thỉnh cầu sự thu hồi hành sự xua đuổi, vậy chúng ta hãy thu hồi hành sự xua đuổi cho vị này.” Các vị ấy thu hồi hành sự xua đuổi cho vị ấy sai Pháp theo phe nhóm.

73. Vị ấy từ trú xứ ấy đi đến trú xứ khác. Tại nơi ấy, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Nay các Đại đức, vị Tỳ-khuru này đã được hội chúng thu hồi hành sự xua đuổi sai Pháp theo phe nhóm, vậy chúng ta hãy thu hồi hành sự xua đuổi cho vị này.” Các vị ấy thu hồi hành sự xua đuổi cho vị ấy sai Pháp có sự hợp nhất...(nt)... đúng Pháp theo phe nhóm...(nt)... có vẻ ngoài đúng Pháp theo phe nhóm...(nt)... có vẻ ngoài đúng Pháp có sự hợp nhất. [Nên thực hiện sự luân phiên].

74. Nay các Tỳ-khuru, trường hợp được hội chúng thực hiện hành sự hòa giải, vị Tỳ-khuru làm phạm sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phạm để sửa đổi, rồi thỉnh cầu sự thu hồi hành sự hòa giải.

75. Nếu ở đó, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Nay các Đại đức, được hội chúng thực hiện hành sự hòa giải, vị Tỳ-khuru này làm phạm sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phạm để sửa đổi, giờ thỉnh cầu sự thu hồi hành sự hòa giải, vậy chúng ta hãy thu hồi hành sự hòa giải cho vị này.” Các vị ấy thu hồi hành sự hòa giải cho vị ấy sai Pháp theo phe nhóm.

76. Vị ấy từ trú xứ ấy đi đến trú xứ khác. Tại nơi ấy, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Nay các Đại đức, vị Tỳ-khuru này đã được hội chúng thu hồi hành sự hòa giải sai Pháp theo phe nhóm, vậy chúng ta hãy thu hồi hành sự hòa giải cho vị này.” Các vị ấy thu hồi hành sự hòa giải cho vị ấy sai Pháp có sự hợp nhất...(nt)... đúng Pháp theo phe nhóm...(nt)... có vẻ ngoài đúng Pháp theo phe nhóm...(nt)... có vẻ ngoài đúng Pháp có sự hợp nhất. [Nên thực hiện sự luân phiên].

77. Nay các Tỳ-khuru, trường hợp được hội chúng thực hiện hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội, vị Tỳ-khuru làm phạm sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phạm để sửa đổi, rồi thỉnh cầu sự thu hồi hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội.

78. Nếu ở đó, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, được hội chúng thực hiện hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội, vị Tỳ-khuru này làm phận sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phận để sửa đổi, giờ thỉnh cầu sự thu hồi hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội, vậy chúng ta hãy thu hồi hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội cho vị này.” Các vị ấy thu hồi hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội cho vị ấy sai Pháp theo phe nhóm.

79. Vị ấy từ trú xứ ấy đi đến trú xứ khác. Tại nơi ấy, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này đã được hội chúng thu hồi hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội sai Pháp theo phe nhóm, vậy chúng ta hãy thu hồi hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội cho vị này.” Các vị ấy thu hồi hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội cho vị ấy sai Pháp có sự hợp nhất...(nt)... đúng Pháp theo phe nhóm...(nt)... có vẻ ngoài đúng Pháp theo phe nhóm...(nt)... có vẻ ngoài đúng Pháp có sự hợp nhất. [Nên thực hiện sự luân phiên].

80. Này các Tỳ-khuru, trường hợp được hội chúng thực hiện hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi, vị Tỳ-khuru làm phận sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phận để sửa đổi, rồi thỉnh cầu sự thu hồi hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi.

81. Nếu ở đó, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, được hội chúng thực hiện hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi, vị Tỳ-khuru này làm phận sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phận để sửa đổi, giờ thỉnh cầu sự thu hồi hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi, vậy chúng ta hãy thu hồi hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi cho vị này.” Các vị ấy thu hồi hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi cho vị ấy sai Pháp theo phe nhóm.

82. Vị ấy từ trú xứ ấy đi đến trú xứ khác. Tại nơi ấy, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này đã được hội chúng thu hồi hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi sai Pháp theo phe nhóm, vậy chúng ta hãy thu hồi hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi cho vị này.” Các vị ấy thu hồi hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi cho vị ấy sai Pháp có sự hợp nhất...(nt)... đúng Pháp theo phe nhóm...(nt)... có vẻ ngoài đúng Pháp theo phe nhóm...(nt)... có vẻ ngoài đúng Pháp có sự hợp nhất. [Nên thực hiện sự luân phiên].

83. Này các Tỳ-khuru, trường hợp được hội chúng thực hiện hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác, vị Tỳ-khuru làm phận sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phận để sửa đổi, rồi thỉnh cầu sự thu hồi hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác.

84. Nếu ở đó, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, được hội chúng thực hiện hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác, vị Tỳ-khuru này làm phận sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phận để sửa đổi, giờ thỉnh cầu sự thu hồi hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác, vậy chúng ta hãy

thu hồi hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác cho vị này.” Các vị ấy thu hồi hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác cho vị ấy sai Pháp theo phe nhóm.

85. Vị ấy từ trú xứ ấy đi đến trú xứ khác. Tại nơi ấy, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này đã được hội chúng thu hồi hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác sai Pháp theo phe nhóm, vậy chúng ta hãy thu hồi hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác cho vị này.” Các vị ấy thu hồi hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác cho vị ấy sai Pháp có sự hợp nhất...(nt)... đúng Pháp theo phe nhóm...(nt)... có vẻ ngoài đúng Pháp theo phe nhóm...(nt)... có vẻ ngoài đúng Pháp có sự hợp nhất. [Nên thực hiện sự luân phiên].

86. Này các Tỳ-khuru, trường hợp vị Tỳ-khuru là vị thường gây nên các sự xung đột, cãi cọ, tranh luận, nói chuyện nhằm nhí và tranh tụng ở hội chúng. Nếu ở đó, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này là vị thường gây nên các sự xung đột, ...(nt)... và tranh tụng ở hội chúng, vậy chúng ta hãy thực hiện hành sự khiển trách đến vị này.” Các vị ấy thực hiện hành sự khiển trách đến vị ấy sai Pháp theo phe nhóm.

87. Hội chúng ngụ ở đó tranh cãi rằng: “Hành sự phe nhóm sai Pháp, hành sự hợp nhất sai Pháp, hành sự phe nhóm đúng Pháp, hành sự phe nhóm có vẻ ngoài đúng Pháp, hành sự hợp nhất có vẻ ngoài đúng Pháp, hành sự chưa được thực hiện, hành sự đã được làm sai, hành sự cần được làm lại.”

88. Này các Tỳ-khuru, ở đó, các Tỳ-khuru nào đã nói như vậy: “Hành sự phe nhóm sai Pháp” và các Tỳ-khuru nào đã nói như vậy: “Hành sự chưa được thực hiện, hành sự đã được làm sai, hành sự cần được làm lại”, trong trường hợp này các vị Tỳ-khuru ấy là các vị nói đúng Pháp.

89. Này các Tỳ-khuru, trường hợp vị Tỳ-khuru là vị thường gây nên các sự xung đột, ...(nt)... và tranh tụng ở hội chúng. Nếu ở đó, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này là vị thường gây nên các sự xung đột, ...(nt)... và tranh tụng ở hội chúng, vậy chúng ta hãy thực hiện hành sự khiển trách đến vị này.” Các vị ấy thực hiện hành sự khiển trách đến vị ấy sai Pháp có sự hợp nhất.

90. Hội chúng ngụ ở đó tranh cãi rằng: “Hành sự phe nhóm sai Pháp, hành sự hợp nhất sai Pháp, hành sự phe nhóm đúng Pháp, hành sự phe nhóm có vẻ ngoài đúng Pháp, hành sự hợp nhất có vẻ ngoài đúng Pháp, hành sự chưa được thực hiện, hành sự đã được làm sai, hành sự cần được làm lại.”

91. Này các Tỳ-khuru, ở đó, các Tỳ-khuru nào đã nói như vậy: “Hành sự hợp nhất sai Pháp” và các Tỳ-khuru nào đã nói như vậy: “Hành sự chưa được thực hiện, hành sự đã được làm sai, hành sự cần được làm lại”, trong trường hợp này, các vị Tỳ-khuru ấy là các vị nói đúng Pháp.

92. Nay các Tỳ-khuru, trường hợp vị Tỳ-khuru là vị thường gây nên các sự xung đột, ...(nt)... và tranh tụng ở hội chúng. Nếu ở đó, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này là vị thường gây nên các sự xung đột, ...(nt)... và tranh tụng ở hội chúng, vậy chúng ta hãy thực hiện hành sự khiển trách đến vị này.” Các vị ấy thực hiện hành sự khiển trách đến vị ấy đúng Pháp theo phe nhóm.

93. Hội chúng ngụ ở đó tranh cãi rằng: “Hành sự phe nhóm sai Pháp, hành sự hợp nhất sai Pháp, hành sự phe nhóm đúng Pháp, hành sự phe nhóm có vẻ ngoài đúng Pháp, hành sự hợp nhất có vẻ ngoài đúng Pháp, hành sự chưa được thực hiện, hành sự đã được làm sai, hành sự cần được làm lại.”

94. Nay các Tỳ-khuru, ở đó, các Tỳ-khuru nào đã nói như vậy: “Hành sự phe nhóm đúng Pháp” và các Tỳ-khuru nào đã nói như vậy: “Hành sự chưa được thực hiện, hành sự đã được làm sai, hành sự cần được làm lại”, trong trường hợp này các vị Tỳ-khuru ấy là các vị nói đúng Pháp.

95. Nay các Tỳ-khuru, trường hợp vị Tỳ-khuru là vị thường gây nên các sự xung đột, ...(nt)... và tranh tụng ở hội chúng. Nếu ở đó, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này là vị thường gây nên các sự xung đột, ...(nt)... và tranh tụng ở hội chúng, vậy chúng ta hãy thực hiện hành sự khiển trách đến vị này.” Các vị ấy thực hiện hành sự khiển trách đến vị ấy có vẻ ngoài đúng Pháp theo phe nhóm.

96. Hội chúng ngụ ở đó tranh cãi rằng: “Hành sự phe nhóm sai Pháp, hành sự hợp nhất sai Pháp, hành sự phe nhóm đúng Pháp, hành sự phe nhóm có vẻ ngoài đúng Pháp, hành sự hợp nhất có vẻ ngoài đúng Pháp, hành sự chưa được thực hiện, hành sự đã được làm sai, hành sự cần được làm lại.”

97. Nay các Tỳ-khuru, ở đó, các Tỳ-khuru nào đã nói như vậy: “Hành sự phe nhóm có vẻ ngoài đúng Pháp” và các Tỳ-khuru nào đã nói như vậy: “Hành sự chưa được thực hiện, hành sự đã được làm sai, hành sự cần được làm lại”, trong trường hợp này, các vị Tỳ-khuru ấy là các vị nói đúng Pháp.

98. Nay các Tỳ-khuru, trường hợp vị Tỳ-khuru là vị thường gây nên các sự xung đột, ...(nt)... và tranh tụng ở hội chúng. Nếu ở đó, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này là vị thường gây nên các sự xung đột, ...(nt)... và tranh tụng ở hội chúng, vậy chúng ta hãy thực hiện hành sự khiển trách đến vị này.” Các vị ấy thực hiện hành sự khiển trách đến vị ấy có vẻ ngoài đúng Pháp có sự hợp nhất.

99. Hội chúng ngụ ở đó tranh cãi rằng: “Hành sự phe nhóm sai Pháp, hành sự hợp nhất sai Pháp, hành sự phe nhóm đúng Pháp, hành sự phe nhóm có vẻ ngoài đúng Pháp, hành sự hợp nhất có vẻ ngoài đúng Pháp, hành sự chưa được thực hiện, hành sự đã được làm sai, hành sự cần được làm lại.”

100. Nay các Tỳ-khuru, ở đó, các Tỳ-khuru nào đã nói như vậy: “Hành sự hợp nhất có vẻ ngoài đúng Pháp” và các Tỳ-khuru nào đã nói như vậy: “Hành

sự chưa được thực hiện, hành sự đã được làm sai, hành sự cần được làm lại”, trong trường hợp này, các vị Tỳ-khuru ấy là các vị nói đúng Pháp.

101. Nay các Tỳ-khuru, trường hợp vị Tỳ-khuru là ngu si, thiếu kinh nghiệm, phạm nhiều tội, không có giới hạn [về tội], sống thân cận với các gia chủ bằng những giao thiệp không đúng đắn với hàng tại gia. Nếu ở đó, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này là ngu si, thiếu kinh nghiệm, phạm nhiều tội, không có giới hạn [về tội], sống thân cận với các gia chủ bằng những giao thiệp không đúng đắn với hàng tại gia, vậy chúng ta hãy thực hiện hành sự chỉ dạy đến vị này.” Các vị ấy thực hiện hành sự chỉ dạy đến vị ấy sai Pháp theo phe nhóm ...(nt)... sai Pháp có sự hợp nhất ...(nt)... đúng Pháp theo phe nhóm ...(nt)... có vẻ ngoài đúng Pháp theo phe nhóm ...(nt)... có vẻ ngoài đúng Pháp có sự hợp nhất. Hội chúng ngu ở đó tranh cãi rằng: “Hành sự phe nhóm sai Pháp, hành sự hợp nhất sai Pháp, hành sự phe nhóm đúng Pháp, hành sự phe nhóm có vẻ ngoài đúng Pháp, hành sự hợp nhất có vẻ ngoài đúng Pháp, hành sự chưa được thực hiện, hành sự đã được làm sai, hành sự cần được làm lại.” Nay các Tỳ-khuru, ở đó, các Tỳ-khuru nào đã nói như vậy: “Hành sự hợp nhất có vẻ ngoài đúng Pháp” và các Tỳ-khuru nào đã nói như vậy: “Hành sự chưa được thực hiện, hành sự đã được làm sai, hành sự cần được làm lại”, trong trường hợp này, các vị Tỳ-khuru ấy là các vị nói đúng Pháp. Năm trường hợp này đã được tóm lược lại.

102. Nay các Tỳ-khuru, trường hợp vị Tỳ-khuru là vị làm hư hỏng các gia đình và có hạnh kiễm xấu xa. Nếu ở đó, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này là vị làm hư hỏng các gia đình và có hạnh kiễm xấu xa, vậy chúng ta hãy thực hiện hành sự xua đuổi đến vị này.” Các vị ấy thực hiện hành sự xua đuổi đến vị ấy sai Pháp theo phe nhóm ...(nt)... sai Pháp có sự hợp nhất ...(nt)... đúng Pháp theo phe nhóm ...(nt)... có vẻ ngoài đúng Pháp theo phe nhóm ...(nt)... có vẻ ngoài đúng Pháp có sự hợp nhất. Hội chúng ngu ở đó tranh cãi rằng: “Hành sự phe nhóm sai Pháp, hành sự hợp nhất sai Pháp, hành sự phe nhóm đúng Pháp, hành sự phe nhóm có vẻ ngoài đúng Pháp, hành sự hợp nhất có vẻ ngoài đúng Pháp, hành sự chưa được thực hiện, hành sự đã được làm sai, hành sự cần được làm lại.” Nay các Tỳ-khuru, ở đó, các Tỳ-khuru nào đã nói như vậy: “Hành sự hợp nhất có vẻ ngoài đúng Pháp” và các Tỳ-khuru nào đã nói như vậy: “Hành sự chưa được thực hiện, hành sự đã được làm sai, hành sự cần được làm lại”, trong trường hợp này, các vị Tỳ-khuru ấy là các vị nói đúng Pháp. Năm trường hợp này đã được tóm lược lại.

103. Nay các Tỳ-khuru, trường hợp vị Tỳ-khuru mắng nhiếc, nói xấu các gia chủ. Nếu ở đó, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này mắng nhiếc, nói xấu các gia chủ, vậy chúng ta hãy thực hiện hành sự hòa giải đến vị này.” Các vị ấy thực hiện hành sự hòa giải đến vị ấy sai Pháp theo phe nhóm ...(nt)... sai Pháp có sự hợp nhất ...(nt)... đúng Pháp theo phe

nhóm...(nt)... có vẻ ngoài đúng Pháp theo phe nhóm...(nt)... có vẻ ngoài đúng Pháp có sự hợp nhất. Hội chúng ngụ ở đó tranh cãi rằng: “Hành sự phe nhóm sai Pháp, hành sự hợp nhất sai Pháp, hành sự phe nhóm đúng Pháp, hành sự phe nhóm có vẻ ngoài đúng Pháp, hành sự có vẻ ngoài đúng Pháp có sự hợp nhất, hành sự chưa được thực hiện, hành sự đã được làm sai, hành sự cần được làm lại.” Nay các Tỳ-khuru, ở đó, các Tỳ-khuru nào đã nói như vậy: “Hành sự hợp nhất có vẻ ngoài đúng Pháp” và các Tỳ-khuru nào đã nói như vậy: “Hành sự chưa được thực hiện, hành sự đã được làm sai, hành sự cần được làm lại”, trong trường hợp này, các vị Tỳ-khuru ấy là các vị nói đúng Pháp. Năm trường hợp này đã được tóm lược lại.

104. Nay các Tỳ-khuru, trường hợp vị Tỳ-khuru sau khi phạm tội lại không muốn nhìn nhận tội. Nếu ở đó, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Nay các Đại đức, vị Tỳ-khuru này sau khi phạm tội lại không muốn nhìn nhận tội, vậy chúng ta hãy thực hiện hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội đến vị này.” Các vị ấy thực hiện hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội đến vị ấy sai Pháp theo phe nhóm...(nt)... sai Pháp có sự hợp nhất...(nt)... đúng Pháp theo phe nhóm...(nt)... có vẻ ngoài đúng Pháp theo phe nhóm...(nt)... có vẻ ngoài đúng Pháp có sự hợp nhất. Hội chúng ngụ ở đó tranh cãi rằng: “Hành sự phe nhóm sai Pháp, hành sự hợp nhất sai Pháp, hành sự phe nhóm đúng Pháp, hành sự phe nhóm có vẻ ngoài đúng Pháp, hành sự hợp nhất có vẻ ngoài đúng Pháp, hành sự chưa được thực hiện, hành sự đã được làm sai, hành sự cần được làm lại.” Nay các Tỳ-khuru, ở đó, các Tỳ-khuru nào đã nói như vậy: “Hành sự hợp nhất có vẻ ngoài đúng Pháp” và các Tỳ-khuru nào đã nói như vậy: “Hành sự chưa được thực hiện, hành sự đã được làm sai, hành sự cần được làm lại”, trong trường hợp này, các vị Tỳ-khuru ấy là các vị nói đúng Pháp. Năm trường hợp này đã được tóm lược lại.

105. Nay các Tỳ-khuru, trường hợp vị Tỳ-khuru sau khi phạm tội lại không muốn sửa chữa lỗi. Nếu ở đó, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Nay các Đại đức, vị Tỳ-khuru này sau khi phạm tội lại không muốn sửa chữa lỗi, vậy chúng ta hãy thực hiện hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi đến vị này.” Các vị ấy thực hiện hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi đến vị ấy sai Pháp theo phe nhóm...(nt)... sai Pháp có sự hợp nhất...(nt)... đúng Pháp theo phe nhóm...(nt)... có vẻ ngoài đúng Pháp theo phe nhóm...(nt)... có vẻ ngoài đúng Pháp có sự hợp nhất. Hội chúng ngụ ở đó tranh cãi rằng: “Hành sự phe nhóm sai Pháp, hành sự hợp nhất sai Pháp, hành sự phe nhóm đúng Pháp, hành sự phe nhóm có vẻ ngoài đúng Pháp, hành sự hợp nhất có vẻ ngoài đúng Pháp, hành sự chưa được thực hiện, hành sự đã được làm sai, hành sự cần được làm lại.” Nay các Tỳ-khuru, ở đó, các Tỳ-khuru nào đã nói như vậy: “Hành sự hợp nhất có vẻ ngoài đúng Pháp” và các Tỳ-khuru nào đã nói như vậy: “Hành sự chưa được thực hiện, hành sự đã được làm sai, hành sự cần được làm lại”, trong trường hợp này, các vị Tỳ-khuru ấy là các vị nói đúng Pháp. Năm trường hợp này đã được tóm lược lại.

106. Nay các Tỳ-khuru, trường hợp vị Tỳ-khuru không muốn từ bỏ tà kiến ác. Nếu ở đó, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, vị Tỳ-khuru này không muốn từ bỏ tà kiến ác, vậy chúng ta hãy thực hiện hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác đến vị này.” Các vị ấy thực hiện hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác đến vị ấy sai Pháp theo phe nhóm ...(nt)... sai Pháp có sự hợp nhất ...(nt)... đúng Pháp theo phe nhóm ...(nt)... có vẻ ngoài đúng Pháp theo phe nhóm ...(nt)... có vẻ ngoài đúng Pháp có sự hợp nhất. Hội chúng ngụ ở đó tranh cãi rằng: “Hành sự phe nhóm sai Pháp, hành sự hợp nhất sai Pháp, hành sự phe nhóm đúng Pháp, hành sự phe nhóm có vẻ ngoài đúng Pháp, hành sự hợp nhất có vẻ ngoài đúng Pháp, hành sự chưa được thực hiện, hành sự đã được làm sai, hành sự cần được làm lại.” Nay các Tỳ-khuru, ở đó, các Tỳ-khuru nào đã nói như vậy: “Hành sự hợp nhất có vẻ ngoài đúng Pháp” và các Tỳ-khuru nào đã nói như vậy: “Hành sự chưa được thực hiện, hành sự đã được làm sai, hành sự cần được làm lại”, trong trường hợp này các vị Tỳ-khuru ấy là các vị nói đúng Pháp. Năm trường hợp này đã được tóm lược lại.

107. Nay các Tỳ-khuru, trường hợp được hội chúng thực hiện hành sự khiển trách, vị Tỳ-khuru làm phận sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phận để sửa đổi, rồi thỉnh cầu sự thu hồi hành sự khiển trách. Nếu ở đó, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, được hội chúng thực hiện hành sự khiển trách, vị Tỳ-khuru này làm phận sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phận để sửa đổi, giờ thỉnh cầu sự thu hồi hành sự khiển trách, vậy chúng ta hãy thu hồi hành sự khiển trách cho vị này.” Các vị ấy thu hồi hành sự khiển trách cho vị ấy sai Pháp theo phe nhóm. Hội chúng ngụ ở đó tranh cãi rằng: “Hành sự phe nhóm sai Pháp, hành sự hợp nhất sai Pháp, hành sự phe nhóm đúng Pháp, hành sự phe nhóm có vẻ ngoài đúng Pháp, hành sự hợp nhất có vẻ ngoài đúng Pháp, hành sự chưa được thực hiện, hành sự đã được làm sai, hành sự cần được làm lại.” Nay các Tỳ-khuru, ở đó, các Tỳ-khuru nào đã nói như vậy: “Hành sự phe nhóm sai Pháp” và các Tỳ-khuru nào đã nói như vậy: “Hành sự chưa được thực hiện, hành sự đã được làm sai, hành sự cần được làm lại”, trong trường hợp này, các vị Tỳ-khuru ấy là các vị nói đúng Pháp.

108. Nay các Tỳ-khuru, trường hợp được hội chúng thực hiện hành sự khiển trách, vị Tỳ-khuru làm phận sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phận để sửa đổi, rồi thỉnh cầu sự thu hồi hành sự khiển trách. Nếu ở đó, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, được hội chúng thực hiện hành sự khiển trách, vị Tỳ-khuru này làm phận sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phận để sửa đổi, giờ thỉnh cầu sự thu hồi hành sự khiển trách, vậy chúng ta hãy thu hồi hành sự khiển trách cho vị này.” Các vị ấy thu hồi hành sự khiển trách cho vị ấy sai Pháp có sự hợp nhất. Hội chúng ngụ ở đó tranh cãi rằng: “Hành sự phe nhóm sai Pháp, hành sự hợp nhất sai Pháp, hành sự phe nhóm đúng Pháp, hành sự phe nhóm có vẻ ngoài đúng Pháp, hành sự hợp nhất có vẻ ngoài đúng Pháp, hành sự chưa được thực hiện, hành sự đã được làm sai, hành sự cần được làm lại.”

Này các Tỳ-khuru, ở đó, các Tỳ-khuru nào đã nói như vậy: “Hành sự hợp nhất sai Pháp” và các Tỳ-khuru nào đã nói như vậy: “Hành sự chưa được thực hiện, hành sự đã được làm sai, hành sự cần được làm lại”, trong trường hợp này, các vị Tỳ-khuru ấy là các vị nói đúng Pháp.

109. Này các Tỳ-khuru, trường hợp được hội chúng thực hiện hành sự khiển trách, vị Tỳ-khuru làm phận sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phận để sửa đổi, rồi thỉnh cầu sự thu hồi hành sự khiển trách. Nếu ở đó, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, được hội chúng thực hiện hành sự khiển trách, vị Tỳ-khuru này làm phận sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phận để sửa đổi, giờ thỉnh cầu sự thu hồi hành sự khiển trách, vậy chúng ta hãy thu hồi hành sự khiển trách cho vị này.” Các vị ấy thu hồi hành sự khiển trách cho vị ấy đúng Pháp theo phe nhóm. Hội chúng ngụ ở đó tranh cãi rằng: “Hành sự phe nhóm sai Pháp, hành sự hợp nhất sai Pháp, hành sự phe nhóm đúng Pháp, hành sự phe nhóm có vẻ ngoài đúng Pháp, hành sự hợp nhất có vẻ ngoài đúng Pháp, hành sự chưa được thực hiện, hành sự đã được làm sai, hành sự cần được làm lại.” Này các Tỳ-khuru, ở đó, các Tỳ-khuru nào đã nói như vậy: “Hành sự phe nhóm đúng Pháp” và các Tỳ-khuru nào đã nói như vậy: “Hành sự chưa được thực hiện, hành sự đã được làm sai, hành sự cần được làm lại”, trong trường hợp này, các vị Tỳ-khuru ấy là các vị nói đúng Pháp.

110. Này các Tỳ-khuru, trường hợp được hội chúng thực hiện hành sự khiển trách, vị Tỳ-khuru làm phận sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phận để sửa đổi, rồi thỉnh cầu sự thu hồi hành sự khiển trách. Nếu ở đó, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, được hội chúng thực hiện hành sự khiển trách, vị Tỳ-khuru này làm phận sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phận để sửa đổi, giờ thỉnh cầu sự thu hồi hành sự khiển trách, vậy chúng ta hãy thu hồi hành sự khiển trách cho vị này.” Các vị ấy thu hồi hành sự khiển trách cho vị ấy có vẻ ngoài đúng Pháp theo phe nhóm. Hội chúng ngụ ở đó tranh cãi rằng: “Hành sự phe nhóm sai Pháp, hành sự hợp nhất sai Pháp, hành sự phe nhóm đúng Pháp, hành sự phe nhóm có vẻ ngoài đúng Pháp, hành sự hợp nhất có vẻ ngoài đúng Pháp, hành sự chưa được thực hiện, hành sự đã được làm sai, hành sự cần được làm lại.” Này các Tỳ-khuru, ở đó, các Tỳ-khuru nào đã nói như vậy: “Hành sự phe nhóm có vẻ ngoài đúng Pháp” và các Tỳ-khuru nào đã nói như vậy: “Hành sự chưa được thực hiện, hành sự đã được làm sai, hành sự cần được làm lại”, trong trường hợp này, các vị Tỳ-khuru ấy là các vị nói đúng Pháp.

111. Này các Tỳ-khuru, trường hợp được hội chúng thực hiện hành sự khiển trách, vị Tỳ-khuru làm phận sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phận để sửa đổi, rồi thỉnh cầu sự thu hồi hành sự khiển trách. Nếu ở đó, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, được hội chúng thực hiện hành sự khiển trách, vị Tỳ-khuru này làm phận sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phận để sửa đổi, giờ thỉnh cầu sự thu hồi hành sự khiển trách, vậy chúng ta hãy thu hồi hành sự khiển trách cho vị này.” Các vị ấy thu hồi hành sự khiển trách cho vị ấy có vẻ

ngoài đúng Pháp có sự hợp nhất. Hội chúng ngụ ở đó tranh cãi rằng: “Hành sự phe nhóm sai Pháp, hành sự hợp nhất sai Pháp, hành sự phe nhóm đúng Pháp, hành sự phe nhóm có vẻ ngoài đúng Pháp, hành sự hợp nhất có vẻ ngoài đúng Pháp, hành sự chưa được thực hiện, hành sự đã được làm sai, hành sự cần được làm lại.” Nay các Tỳ-khuru, ở đó, các Tỳ-khuru nào đã nói như vậy: “Hành sự hợp nhất có vẻ ngoài đúng Pháp” và các Tỳ-khuru nào đã nói như vậy: “Hành sự chưa được thực hiện, hành sự đã được làm sai, hành sự cần được làm lại”, trong trường hợp này, các vị Tỳ-khuru ấy là các vị nói đúng Pháp.

112. Nay các Tỳ-khuru, trường hợp được hội chúng thực hiện hành sự chỉ dạy, vị Tỳ-khuru làm phạm sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phạm để sửa đổi, rồi thỉnh cầu sự thu hồi hành sự chỉ dạy. Nếu ở đó, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, được hội chúng thực hiện hành sự chỉ dạy, vị Tỳ-khuru này làm phạm sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phạm để sửa đổi, giờ thỉnh cầu sự thu hồi hành sự chỉ dạy, vậy chúng ta hãy thu hồi hành sự chỉ dạy cho vị này.” Các vị ấy thu hồi hành sự chỉ dạy cho vị ấy sai Pháp theo phe nhóm...(nt)... sai Pháp có sự hợp nhất...(nt)... đúng Pháp theo phe nhóm...(nt)... có vẻ ngoài đúng Pháp theo phe nhóm...(nt)... có vẻ ngoài đúng Pháp có sự hợp nhất. Hội chúng ngụ ở đó tranh cãi rằng: “Hành sự phe nhóm sai Pháp, hành sự hợp nhất sai Pháp, hành sự phe nhóm đúng Pháp, hành sự phe nhóm có vẻ ngoài đúng Pháp, hành sự hợp nhất có vẻ ngoài đúng Pháp, hành sự chưa được thực hiện, hành sự đã được làm sai, hành sự cần được làm lại.” Nay các Tỳ-khuru, ở đó, các Tỳ-khuru nào đã nói như vậy: “Hành sự hợp nhất có vẻ ngoài đúng Pháp” và các Tỳ-khuru nào đã nói như vậy: “Hành sự chưa được thực hiện, hành sự đã được làm sai, hành sự cần được làm lại”, trong trường hợp này, các vị Tỳ-khuru ấy là các vị nói đúng Pháp. Năm trường hợp này đã được tóm lược lại.

113. Nay các Tỳ-khuru, trường hợp được hội chúng thực hiện hành sự xua đuổi, vị Tỳ-khuru làm phạm sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phạm để sửa đổi, rồi thỉnh cầu sự thu hồi hành sự xua đuổi. Nếu ở đó, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, được hội chúng thực hiện hành sự xua đuổi, vị Tỳ-khuru này làm phạm sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phạm để sửa đổi, giờ thỉnh cầu sự thu hồi hành sự xua đuổi, vậy chúng ta hãy thu hồi hành sự xua đuổi cho vị này.” Các vị ấy thu hồi hành sự xua đuổi cho vị ấy sai Pháp theo phe nhóm...(nt)... sai Pháp có sự hợp nhất...(nt)... đúng Pháp theo phe nhóm...(nt)... có vẻ ngoài đúng Pháp theo phe nhóm...(nt)... có vẻ ngoài đúng Pháp có sự hợp nhất.

Hội chúng ngụ ở đó tranh cãi rằng: “Hành sự phe nhóm sai Pháp, hành sự hợp nhất sai Pháp, hành sự phe nhóm đúng Pháp, hành sự phe nhóm có vẻ ngoài đúng Pháp, hành sự hợp nhất có vẻ ngoài đúng Pháp, hành sự chưa được thực hiện, hành sự đã được làm sai, hành sự cần được làm lại.” Nay các Tỳ-khuru, ở đó, các Tỳ-khuru nào đã nói như vậy: “Hành sự hợp nhất có vẻ ngoài đúng

Pháp” và các Tỳ-khuru nào đã nói như vậy: “Hành sự chưa được thực hiện, hành sự đã được làm sai, hành sự cần được làm lại”, trong trường hợp này, các vị Tỳ-khuru ấy là các vị nói đúng Pháp. Năm trường hợp này đã được tóm lược lại.

114. Nay các Tỳ-khuru, trường hợp được hội chúng thực hiện hành sự hòa giải, vị Tỳ-khuru làm phận sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phận để sửa đổi, rồi thỉnh cầu sự thu hồi hành sự hòa giải. Nếu ở đó, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, được hội chúng thực hiện hành sự hòa giải, vị Tỳ-khuru này làm phận sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phận để sửa đổi, giờ thỉnh cầu sự thu hồi hành sự hòa giải, vậy chúng ta hãy thu hồi hành sự hòa giải cho vị này.” Các vị ấy thu hồi hành sự chỉ dạy cho vị ấy sai Pháp theo phe nhóm ...(nt)... sai Pháp có sự hợp nhất ...(nt)... đúng Pháp theo phe nhóm ...(nt)... có vẻ ngoài đúng Pháp theo phe nhóm ...(nt)... hợp nhất có vẻ ngoài đúng Pháp. Hội chúng ngụ ở đó tranh cãi rằng: “Hành sự phe nhóm sai Pháp, hành sự hợp nhất sai Pháp, hành sự phe nhóm đúng Pháp, hành sự phe nhóm có vẻ ngoài đúng Pháp, hành sự hợp nhất có vẻ ngoài đúng Pháp, hành sự chưa được thực hiện, hành sự đã được làm sai, hành sự cần được làm lại.” Nay các Tỳ-khuru, ở đó, các Tỳ-khuru nào đã nói như vậy: “Hành sự hợp nhất có vẻ ngoài đúng Pháp” và các Tỳ-khuru nào đã nói như vậy: “Hành sự chưa được thực hiện, hành sự đã được làm sai, hành sự cần được làm lại”, trong trường hợp này, các vị Tỳ-khuru ấy là các vị nói đúng Pháp. Năm trường hợp này đã được tóm lược lại.

115. Nay các Tỳ-khuru, trường hợp được hội chúng thực hiện hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội, vị Tỳ-khuru làm phận sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phận để sửa đổi, rồi thỉnh cầu sự thu hồi hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội. Nếu ở đó, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, được hội chúng thực hiện hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội, vị Tỳ-khuru này làm phận sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phận để sửa đổi, giờ thỉnh cầu sự thu hồi hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội, vậy chúng ta hãy thu hồi hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội cho vị này.” Các vị ấy thu hồi hành sự án treo về việc không nhìn nhận tội cho vị ấy sai Pháp theo phe nhóm ...(nt)... sai Pháp có sự hợp nhất ...(nt)... đúng Pháp theo phe nhóm ...(nt)... có vẻ ngoài đúng Pháp theo phe nhóm ...(nt)... có vẻ ngoài đúng Pháp có sự hợp nhất. Hội chúng ngụ ở đó tranh cãi rằng: “Hành sự phe nhóm sai Pháp, hành sự hợp nhất sai Pháp, hành sự phe nhóm đúng Pháp, hành sự phe nhóm có vẻ ngoài đúng Pháp, hành sự hợp nhất có vẻ ngoài đúng Pháp, hành sự chưa được thực hiện, hành sự đã được làm sai, hành sự cần được làm lại.” Nay các Tỳ-khuru, ở đó, các Tỳ-khuru nào đã nói như vậy: “Hành sự hợp nhất có vẻ ngoài đúng Pháp” và các Tỳ-khuru nào đã nói như vậy: “Hành sự chưa được thực hiện, hành sự đã được làm sai, hành sự cần được làm lại”, trong trường hợp này, các vị Tỳ-khuru ấy là các vị nói đúng Pháp. Năm trường hợp này đã được tóm lược lại.

116. Nay các Tỳ-khuru, trường hợp được hội chúng thực hiện hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi, vị Tỳ-khuru làm phận sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phận để sửa đổi, rồi thỉnh cầu sự thu hồi hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi. Nếu ở đó, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, được hội chúng thực hiện hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi, vị Tỳ-khuru này làm phận sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phận để sửa đổi, giờ thỉnh cầu sự thu hồi hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi, vậy chúng ta hãy thu hồi hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi cho vị này.” Các vị ấy thu hồi hành sự án treo về việc không sửa chữa lỗi cho vị ấy sai Pháp theo phe nhóm...(nt)... sai Pháp có sự hợp nhất...(nt)... đúng Pháp theo phe nhóm...(nt)... có vẻ ngoài đúng Pháp theo phe nhóm...(nt)... có vẻ ngoài đúng Pháp có sự hợp nhất. Hội chúng ngụ ở đó tranh cãi rằng: “Hành sự phe nhóm sai Pháp, hành sự hợp nhất sai Pháp, hành sự phe nhóm đúng Pháp, hành sự phe nhóm có vẻ ngoài đúng Pháp, hành sự hợp nhất có vẻ ngoài đúng Pháp, hành sự chưa được thực hiện, hành sự đã được làm sai, hành sự cần được làm lại.” Nay các Tỳ-khuru, ở đó, các Tỳ-khuru nào đã nói như vậy: “Hành sự hợp nhất có vẻ ngoài đúng Pháp” và các Tỳ-khuru nào đã nói như vậy: “Hành sự chưa được thực hiện, hành sự đã được làm sai, hành sự cần được làm lại”, trong trường hợp này, các vị Tỳ-khuru ấy là các vị nói đúng Pháp. Năm trường hợp này đã được tóm lược lại.

117. Nay các Tỳ-khuru, trường hợp được hội chúng thực hiện hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác, vị Tỳ-khuru làm phận sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phận để sửa đổi, rồi thỉnh cầu sự thu hồi hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác. Nếu ở đó, các vị Tỳ-khuru [bàn bạc] như vậy: “Này các Đại đức, được hội chúng thực hiện hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác, vị Tỳ-khuru này làm phận sự đúng đắn, trở nên thu thúc, làm bốn phận để sửa đổi, giờ thỉnh cầu sự thu hồi hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác, vậy chúng ta hãy thu hồi hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác cho vị này.” Các vị ấy thu hồi hành sự án treo về việc không từ bỏ tà kiến ác cho vị ấy sai Pháp theo phe nhóm...(nt)... sai Pháp có sự hợp nhất...(nt)... đúng Pháp theo phe nhóm...(nt)... có vẻ ngoài đúng Pháp theo phe nhóm...(nt)... có vẻ ngoài đúng Pháp có sự hợp nhất. Hội chúng ngụ ở đó tranh cãi rằng: “Hành sự phe nhóm sai Pháp, hành sự hợp nhất sai Pháp, hành sự phe nhóm đúng Pháp, hành sự phe nhóm có vẻ ngoài đúng Pháp, hành sự hợp nhất có vẻ ngoài đúng Pháp, hành sự chưa được thực hiện, hành sự đã được làm sai, hành sự cần được làm lại.” Nay các Tỳ-khuru, ở đó, các Tỳ-khuru nào đã nói như vậy: “Hành sự hợp nhất có vẻ ngoài đúng Pháp” và các Tỳ-khuru nào đã nói như vậy: “Hành sự chưa được thực hiện, hành sự đã được làm sai, hành sự cần được làm lại”, trong trường hợp này, các vị Tỳ-khuru ấy là các vị nói đúng Pháp. Năm trường hợp này đã được tóm lược lại.

Dứt chương Campā là thứ chín.

Trong chương này có ba mươi sáu sự kiện.

TÓM LƯỢC CHƯƠNG NÀY:

1. Đức Thế Tôn đã ngự ở xứ Campā, câu chuyện làng Vāsabha, vị đã thực hiện sự nỗ lực liên quan đến điều mong muốn của các vị vắng lai.
2. Sau khi biết rằng: “Các vị đã biết làm”, từ đó đã không thể hiện sự nỗ lực. [Nghĩ rằng]: “Vị không làm bị treo tội”, vị ấy đã đi đến gặp đáng Chiến Thắng.
3. Hành sự phe nhóm sai Pháp và hợp nhất sai Pháp, hành sự phe nhóm đúng Pháp, có vẻ ngoài đúng Pháp theo phe nhóm.
4. Hợp nhất có vẻ ngoài đúng Pháp, một vị treo tội mỗi một vị và một vị treo tội hai vị, [treo tội] một số vị, chỉ một vị treo tội cả hội chúng.
5. Hai vị cũng vậy, một số vị cũng thế và hội chúng treo tội hội chúng. Bậc Toàn Tri Cao Quý sau khi nghe được đã cảm đoán: “Là sai Pháp.”
6. Về hành sự thiếu lời đề nghị có lời tuyên bố và thiếu lời tuyên bố có lời đề nghị.
7. Và thiếu cả hai phần, lại còn không thuộc về Pháp, không theo Luật, nghịch với bậc Đạo sư, có thể sửa đổi, không đáng được duy trì.
8. [Hành sự] sai Pháp phe nhóm, có sự hợp nhất, hai có vẻ đúng Pháp và đức Như Lai cho phép về [hành sự] đúng Pháp có sự hợp nhất.
9. Nhóm bốn vị, nhóm năm vị, nhóm mười vị, hai mươi vị và nhóm hơn hai mươi vị, hội chúng có năm hình thức như thế.
10. Trừ ra sự tu lên bậc trên và hành sự *Pavāraṇā*, cùng với hành sự giải tội, là thuộc về hành sự với nhóm bốn vị.
11. Trừ đi hai hành sự là việc tu lên bậc trên ở các xứ trung tâm và sự giải tội, còn tất cả hành sự là thuộc về hành sự liên quan đến nhóm năm vị.
12. Trừ ra mỗi sự giải tội, là các Tỳ-khưu nào thuộc nhóm có mười vị. Hội chúng hai mươi vị là nhóm thực hiện tất cả các hành sự, có liên quan đến hành sự ở tất cả các nơi.
13. Tỳ-khưu-ni, cô Ni tu tập sự, Sa-di, Sa-di-ni, vị đã xả bỏ [sự học tập], vị phạm tội cực nặng, vị bị án treo về việc không nhận thấy tội.
14. [Vị bị án treo] về việc không sửa chữa [lỗi], về tà kiến, kẻ vô căn, kẻ trộm tướng mạo [Tỳ-khưu], ngoại đạo, loài thú, kẻ giết mẹ và cha.
15. [Kẻ giết] A-la-hán, làm như Tỳ-khưu-ni, chia rẽ, làm chảy máu [đức Phật], kẻ lường căn, vị thuộc nhóm cộng trú khác, ở ranh giới khác, với thần thông.
16. Vị mà hội chúng thực hiện hành sự. Hai mươi bốn việc này là đã bị cảm đoán bởi đáng Toàn Giác bởi vì các việc này là không đầy đủ nhóm.
17. Hoặc là vị đang chịu hình phạt *Pārivāsa* là vị thứ tư mà ban cho hình phạt *Pārivāsa*, đưa về lại [hình phạt] ban đầu, hình phạt *Mānatta*, sự giải tội, thì không phải là hành sự và không phải là việc làm.

18. Vị xứng đáng sự đưa về lại [hình phạt] ban đầu, hình phạt *Mānatta*, và luôn cả vị xứng đáng sự giải tội, không thể là những vị thực hiện hành sự, năm hạng đã được bậc Toàn Giác giảng giải.

19. Tỳ-khuru-ni, cô Ni tu tập sự, Sa-di và Sa-di-ni, vị đã xả bỏ [điều học], vị phạm tội cực nặng, vị bị điên, bị loạn trí, bị thọ khổ hành hạ, không nhìn nhận tội.

20. Vị không sửa chữa [lỗi], về tà kiến, kẻ vô căn, luôn cả kẻ lưỡng căn, vị thuộc nhóm cộng trú khác, về ranh giới, ở không trung và hành sự là của vị này.

21. Sự phản đối của mười tám hạng người này là không có giá trị, sự phản đối của vị Tỳ-khuru trong sạch là có giá trị.

22. Đối với vị trong sạch, là đã bị mời ra sai, còn vị ngu si là đã được mời ra đúng. Kẻ vô căn, kẻ trộm tướng mạo [Tỳ-khuru], kẻ đi theo ngoại đạo, thú vật.

23. Kẻ giết mẹ, cha, A-la-hán, kẻ làm ô uế, chia rẽ hội chúng, luôn cả kẻ làm chảy máu [đức Phật] và kẻ nào là lưỡng căn.

24. Mười một hạng người này không đáng sự nhận vào. [Kẻ có] cánh tay, bàn chân, hoặc cả hai, lỗ tai, lỗ mũi, hoặc cả hai [bị đứt].

25. Kẻ có ngón tay, móng và gân, tay liền ngón, gù lưng và lùn tịt, có bướu cổ, bị đóng dấu, roi vọt, kẻ bị cáo thị tâm nã và kẻ có chân bị phù.

26. Kẻ có bệnh trầm trọng, bôi nhọ tập thể, bị chột mắt và tứ chi bị co rút, bị què, bị liệt nửa thân, đi khắp khiếm, già yếu, bị mù, câm và điếc.

27. Bị mù và câm, bị mù và điếc, luôn cả bị câm và điếc, bị mù câm và điếc, các trường hợp này là ba mươi hai không thiếu sót.

28. Việc nhận vào của các vị ấy đã được đáng Toàn Giác giảng giải. [Tội] cần phải nhìn nhận, cần phải sửa đổi, [tà kiến] cần phải từ bỏ không tìm thấy.

29. Các hành sự án treo dành cho vị ấy có bảy trường hợp là sai Pháp. Đã vi phạm, rồi chấp nhận, cũng có bảy trường hợp sai Pháp.

30. Đã vi phạm, không chấp nhận, có bảy hành sự hoàn toàn đúng Pháp. Có sự hiện diện, có sự tra hỏi, với sự thú nhận là các nguyên nhân.

31. Cách hành xử Luật bằng sự ghi nhớ, khi không điên cuồng, theo tội, khiển trách và chỉ dạy, xua đuổi, hòa giải, án treo và hình phạt *Parivāsa*.

32. Việc đưa về lại [hình phạt] ban đầu, hình phạt *Mānatta*, sự giải tội, sự tu lên bậc trên là tương tự như thế ấy, việc khác lại thực hiện cho tội khác, mười sáu trường hợp này là sai Pháp.

33. Việc ấy thì hành xử việc ấy, việc ấy cho vị ấy, mười sáu trường hợp này là hoàn toàn đúng Pháp. Nếu thay đổi lại từng điều một thì mười sáu trường hợp này là sai Pháp.

34. Theo nguồn gốc ấy từng đôi từng đôi [áp dụng] cho vị ấy, thì chúng cũng là mười sáu trường hợp đúng Pháp. Về sự luân phiên theo từng nguồn gốc một, đáng Chiến Thắng đã nói: “Là sai Pháp.”

35. Hội chúng đã thực hiện hành sự khiến trách cho vị gây nên các sự xung đột, là hành sự phe nhóm sai Pháp nên vị ấy đã đi đến trú xứ khác.

36. Tại đó, họ đã thực hiện [hành sự] khiến trách sai Pháp có sự hợp nhất đến vị ấy. Ở một nơi khác, họ đã thực hiện [hành sự] khiến trách theo phe nhóm đúng Pháp đến vị ấy.

37. Tương tự, họ đã thực hiện [hành sự] có vẻ ngoài đúng Pháp theo phe nhóm rồi có sự hợp nhất, sai Pháp có sự hợp nhất và đúng Pháp theo phe nhóm nữa.

38. Và có vẻ ngoài đúng Pháp theo phe nhóm và luôn cả các trường hợp này có sự hợp nhất. Sau khi thực hiện theo từng nguồn gốc một, vị có sự khéo léo có thể buộc thành sự luân phiên.

39. Sự chỉ dạy là dành cho vị ngu si, thiếu kinh nghiệm, về [hành sự] xua đuổi đối với vị làm hư hỏng các gia đình và thực hiện hành sự hòa giải đến vị mắng nhiếc.

40. Về vị không nhìn nhận [tội] và không sửa chữa [lỗi], và vị nào không từ bỏ tà kiến, hành sự án treo của các vị ấy đã được giảng giải bởi vị Hướng Dẫn Đoàn Xe.

41. Các câu hỏi về các hành sự hướng dẫn ở phần trên nên áp dụng vào hành sự khiến trách. Đối với chính những điều ấy, vị làm bốn phận nghiêm chỉnh đúng đắn, đã thỉnh cầu.

42. Sự thu hồi đối với các hành sự ấy và với phần hướng dẫn hành sự ở dưới, về các hành sự ở nơi này ở nơi kia và [hội chúng] ngụ ở nơi đó tranh cãi.

43. Chưa được làm và luôn cả đã được làm sai, cần phải được làm lại và cũng trong việc thu hồi hành sự, các Tỷ-khưu ấy là các vị nói đúng Pháp.

44. Sau khi nhìn thấy sự hư hỏng, sự khiếm khuyết, [và] sự thành tựu hành sự, bậc Đại Hiền Sĩ đã nói về sự thu hồi, ví như nhà phẫu thuật chỉ dạy về phương thuốc trị bệnh.

--ooOoo--

